

OSTATNIE WIADOMOSCI

KRAKOWSKIE

10 gr.

Rok VII.

Kraków, Sobota 18 września 1937 r.

Nr. 259

Kilkakrotna szarża policjantów

nie zdołała rozproszyc tłumów pod Raławicami

Chłopi, podburzeni przez agitatorów, nacierali gwałtownie

W trzecim dniu rozprawy o zajścia raławickie sąd przysięga do badania dalszych świadków oskarżenia.

Pierwszy zeznaje komendant posterunku w Raławicach Stanisław Sznios. Widział Antoniego Jurkowskiego, łączącego policję i trzymającego w ręku duży kamień.

Następnie zauważył Henrykę Dejworkównę, która nawoływała tłum i sprowokowała zajście. Chłopi, którzy już rozchodzili się, usłuchali wezwania Dejworkówny i wtargnęli z powrotem na kopiec, w związku z czym doszło do ostrego starcia z policją, podczas którego rzucono z tłumy kamieniami.

Bronisława Kawińska — zeznaje świadek — stała z kijem i wzywała tłum, aby atakował policję. Świadek widział również jakiegoś osobnika koło kopca, który strzelał z rewolweru do konnego oddziału policji.

W dalszym ciągu świadek zeznaje, że widział jakąś nieznaną mu krakowiankę, przemawiającą na kopcu i podburzającą tłum.

W dalszym ciągu świadek zeznaje, że słyszał taką wersję, że w mieszkaniu u Wrzeszcza odbywało się zebranie, na którym osk. Ziarko miał wydać na niego oraz na wójta gminy Raławicę wyrok śmierci. Na zebraniu tym mówiono, że willa pułkownika Sławka zostanie roznieśiona.

Następny świadek Walenty Kozka z plutonu konnej Policji Państwowej zeznaje, że w czasie

rozpraszania tłumy posypał się na oddział, w którym służył, kamienie. Niektórzy chłopcy usiłowali bić poszczególnych posterunkowych łaskami i drągami. Bury Jan miał w ręku coś w rodzaju szabli, którą atakował policję, usiłując zadać ciosy poszczególnym posterunkowym.

Niekiedy Bury rzucał szablę pod nogi koniom, usiłując je unieszkodliwić.

Świadek słyszał również strzały i widział 2 osobników, strze-

lających z rewolwerów z tłumy do policji.

Następny świadek Stanisław Bator, mieszkaniec okolicznej wioski pod Raławicami, zeznaje, że nieznanemu mu osobnikowi rozkazał mu pójść na kopiec. Po przyświeceniu na kopiec świadek zobaczył tego samego osobnika, przemawiającego i podburzającego tłum przeciw policji.

Świadek słyszał i widział, jak z tłumy ktoś strzelał do policji oraz jak policja dała salwę w górę. Przed salwą policja trzy-

krrotnie wzywała tłum do rozjeżdżenia się, ale tłum nie usłuchał wezwania. Później świadek widział jednego zabitego, leżącego na łące i rannych.

Z kolei zeznaje świadek Z. Kwasiborski z plutonu policji konnej. Świadek widział, jak tłum obrzucał policję kamieniami i wznosił wrogie okrzyki przeciw policji i rządowi. Słyszał również okrzyki rewolucyjne, wznoszone przez otaczającą policję tłum.

Następny świadek St. Kule-

wicz z plutonu policji konnej zeznaje, że pomimo kilkakrotnej szarży, tłum nie ustępował i nacierał w dalszym ciągu na policję, obrzucając ją gradem kamieni.

Świadek Rupek Antoni z plutonu pol. kon. twierdzi, że osk. Józef Ziarko uderzył go drągiem w ramię, a osk. Piłat agitował i podburzał tłum i sam rzucał kamieniami.

Pozostali świadkowie stwierdzają podobne okoliczności żartej walki chłopów z policją.

Tajemnicze koła działają we Francji

Sensacyjne oświadczenie premiera w sprawie zamachów

PARYŻ. Premier Chautemps, zapytany przez dziennikarzy na temat dochodzenia, prowadzonego w sprawie zamachów na ulicach Presbourg i Boissiere w Paryżu oświadczył, że śledztwo jest prowadzone z całą energią, pomimo trudności napotykanych ze strony tajemniczych kół, wśród których należy szukać sprawców zamachów.

Rząd nie może zadowolnić się, powiedział premier, zwykłym przeprowadzeniem dochodzenia i ukaraniem winnych. Wśród milionów cudzoziemców, którzy znaleźli przytułek we Francji, znajdują się ludzie jak najbardziej czcigodni, którym Francja rada jest dać możność ponownego stworzenia ogniska domowego.

Jest jednakże wielu innych, a są oni niestety bardzo liczni, którzy na terytorium francuskim oddają się działalności politycznej, przy czym postępowanie ich pozostawia wiele do życzenia.

Od pewnego czasu Francja była widownią aktów gwałtu, w pociągach i na lotniskach podkładano bomby, liczni cudzoziemcy stali się ofiarą zbrodni, przy czym sprawcy tych przestępstw pozostali niewykryci.

Jest więc koniecznym dokonanie zmiany naszej polityki, — powiedział premier, — w stronę do niepożądanych cudzoziemców.

Minister spraw wewnętrznych, po konferencji, jaką odbył z mną, ciągnął dalej Chau-

temps, wystąpi z inicjatywą nowego ustawodawstwa, które będzie miało przede wszystkim na celu rozciągnięcie ścisłej kontroli nad cudzoziemcami.

Rząd jest zdecydowany stworzyć nowy statut prawny dla cudzoziemców, zapewniający jak najpoważniejsze gwarancje tym, którzy na to zasługują, a występujący z całą surowością przeciwko cudzoziemcom, na-

dużywającym naszej gościnności.

Została stworzona specjalna komisja prawników, która zajmie się tą sprawą.

Komisja ta w jak najkrótszym czasie opracuje teksty projektów ustaw, które zostaną przedstawione rządowi, aby jak najprędzej można było dokonać koniecznej reformy.

Rozruchy w Madrycie i Katalonii?

Statek z więźniami — zakładnikami

BILBAO. Radio Espana nadało wczoraj wieczorem wiadomość, iż w następstwie niepowodzeń wojsk rządowych, w Katalonii, Alicante i Madrycie wybuchnąć miały rozruchy.

Ambasador sowiecki w Walencji domaga się ścigania trockistów i anarchistów, czemu sprzeciwia się minister Prieto. Radio dodaje, iż przewódca

anarchistów asturyjskich Belarmino, polecił umieścić na statku wielu więźniów, których większość stanowią kobiety i dzieci, przebywające dotychczas w więzieniach w Gijon i Santander. Zawiadomił on powstańców, że statek ten będzie zatopiony, o ile samoloty powstańcze bombardować będą nadal statki asturyjskie.

40 cudzoziemców zamordowanych przez europejskie G. P. U. w Hiszpanii

LOZANNA. „Gazette de Lausanne” ogłasza artykuł pt. „G. P. U. w Europie” w którym komentując wypadki w Hiszpanii, autor przypomina dokonane w więzieniu barcelońskim zabójstwo przewodcy organizacji P. O. U. M. — Nin'a, stwierdzając że sprawcami zabójstwa byli agenci Moskwy, będący pośrednio agentami Kominternu.

Zamordowanie Nin'a — ciągnie dziennik — nie było jednak wypadkiem odoobnionym: agenci GPU, przysłani specjalnie z ZSRR dokonali co najmniej 40 morderstw na osobach cudzo-

ziemców, którzy z tych czy innych przyczyn stali się podejrzanymi.

Wśród ofiar tych agentów wymienić należy urzędnika Hansa Beinlera, ochotnika belgijskiego George Koppa, Holendrów Stevensa i Molenaara, Francuza Duchesne, Niemca Marka Reina oraz licznych Polaków, Anglików i Amerykanów.

Wszyscy oni byli zamordowani za to, iż chcieli się przeciwstawić opanowaniu Hiszpanii przez Komintern pod płaszczykiem Frontu Ludowego.

Defilada przed Wodzem Naczelnym

była radosną manifestacją potęgi Polski

Bydgoszcz w powodzi tysięcy flag narodowych zwisających z masztów, bram triumfalnych i domów zmieniała swój charakter miasta ciągle zajętego i zapracowanego. Bydgoszcz wczoraj świętowała. Bydgoszcz witała Armię i Jej Wodza Naczelnego.

Punktualnie o godz. 9 przed trybunę zjechał Naczelny Wódz, Marszałek Śmigły Rydz w towarzystwie ministra spraw wojskowych gen. Kasprzyckiego oraz swity.

Wśród entuzjazmu i ogłuszających wiwatów, — Naczelny Wódz zajął miejsce na specjalnej trybunie, z której przyjmował defiladę.

Defiladę, którą prowadził in-

spektor armii gen. Bortnowski, rozpoczęła kawaleria. Dziarska postawa ułanów, defilujących pułk za pułkiem, brygada za brygadą, wywołała entuzjazm zgromadzonej publiczności, która hucznymi wiwatami nagradzała swoich ulubieńców.

Po kawalerii skoczne dzwinki zwiastowały zbliżanie się piechoty, a entuzjazm, oklaski i okrzyki na cześć królowej broni, która we wspaniałym orydku bojowym, w ósemkach kolumnowych z najeżonymi bałgnetami rytmem twardych kroków zdawała się przygłuszać dzwinki orkiestry.

Wódz Naczelny uśmiechem dziękował dzielnym piechurom za ich dziarską postawę

Z kolei nastąpiła defilada artylerii ciężkiej, a po krótkiej przerwie huk motorów obwieszczył zbliżanie się brygady zmotoryzowanej. Na widok jej, który stwierdził dobitnie, że Polska nie zaniedbała niczego, aby do równać postępowi techniki uzbrojenia państw europejskich — publiczność ogarnął szal entuzjazmu.

Entuzjazm ten osiągnął kulminacyjny punkt, gdy w kosciółce i szczyku żelaza zbliżyły się wojska pancerne, tankietki i ciężkie czołgi.

Defilada skończyła się o godzinie 13,40. Niemilkące okrzyki tysięcznych tłumów dały wyraz radości z poznania potęgi siły zbrojnej R.P.

Apelacja Chaskielewicz zabójcy wachmistrza Bujaka

Skazany na śmierć przez Sąd Okręgowy — Chaskielewicz jest nienormalny — Przyznaje się do zbrodni, spowodowanej zemstą — Symboliczna beczka — Planował wymordowanie rodziny — Zajścia w sądzie — Prokurator żąda zatwierdzenia wyroku pierwszej instancji

Głośna sprawa Judki Chaskielewicza, zabójcy s. p. wachmistrza 7 pułku ułanów Jana Bujaka, była wczoraj przedmiotem całodziennych rozpraw w Sądzie Apelacyjnym w Warszawie.

Okrutny mord

Sąd Okręgowy, który rozpoznawał ten proces w czerwcu br., uznał, iż Chaskielewicz dopuścił się wyrafinowanego i okrutnego mordu pod wpływem wyznawanych przezeń idei komunistycznych, i skazał go na karę śmierci.

Od wyroku tego zaapelowała obrona, w skardze swej podnosząc, że Sąd Okręgowy niesłusznie odrzucił opinię ekspertów, która kategorycznie ustalała znaczne ograniczenie zdolności kierowania czynami.

Opinia 14 ekspertów

Opinia ta, zdaniem obrony, wydana przez 14 ekspertów, którzy badali go wielokrotnie w czasie pobytu w Tworach, winna mieć decydujące znaczenie nie w całym tym procesie.

Chaskielewicz, jako osobnik chory, a niebezpieczny dla otoczenia, winien przebywać w izolowanym zakładzie dla umysłowo chorych przestępców.

Wczorajsza rozprawa apelacyjna nie wzbudziła już tego za interesowania, jakie towarzyszyło procesowi w pierwszej instancji.

Zmiana prokuratora

Kompletowi sądowemu przewodniczył prezes Sądu Apelacyjnego Bronisław Gacek. W skład kompletu wchodził: sędziowie apelacyjni, Kramer, jako sprawozdawca, i Kulikowski. Zmienił się oskarżyciel publiczny.

Zamiast prok. Zelenieckiego, który ostatnio występował w krakowskim procesie Fleischerowej, hotel oskarżycielski zajął szef nadzoru prokuratora w Ministerstwie Sprawiedliwości prokurator Olgierd Missuna.

Lista rzeczników powództwa cywilnego nie uległa zmianie. Stanowili ją nadal adwokaci Kwiatkowski, Suchodolski i Wawrzyniak.

Szczytem roztargnienia jest chęć wygrać milion, a zapomnieć o zaopatrzeniu się w los loterii klasowej.

Oprócz adwokatów Honigwilla i Dąbrowskiego, wnoszących obronę także przed Sądem Okręgowym, w procesie brał udział dr. Landau ze Lwowa.

Chaskielewicz nie zmienił się

Na rozprawę zgodnie z zarządzeniem Sądu Apelacyjnego został sprowadzony z więzienia Chaskielewicz, którego wygląd, dość charakterystyczny, w ciągu tych kilku miesięcy od zapadnięcia wyroku śmierci, nie zmienił się wcale.

Rozprawa, na którą nie powołano nowych świadków ani też na wstępie której nie zgłoszono żadnych nowych wniosków, rozpoczęła się od godzinnego referatu sędziego - sprawozdawcy.

W referacie zostały uwypuklone najistotniejsze momenty samej zbrodni, przebieg rozprawy w Sądzie Okręgowym oraz motywy, którymi kierował się Sąd Okręgowy, ferując swój wyrok.

Po referacie przewodniczący zadaje pytania Chaskielewiczowi.

Wyjaśnienia oskarżonego

Tak jak w Sądzie Okręgowym przyznaje się on do oddania trzech strzałów do s. p. wachmistrza Bujaka, którego w swoim sumieniu uważał za sprawcę wszystkich swoich nie szczęść życiowych.

Chaskielewicz daje odpowiedzi znanym już głosem, raz krzykliwym, to spokojnym, nasykniętym dużym przejęciem.

Odpowiedzi jego nadal są chaotyczne. Jako przewodnia nuta zjawia się wciąż ta sama beczka, do której rzekomo wciskano mu głowę.

Brak logiki

Nie wszystkie odpowiedzi też są logiczne. Chaskielewicz uważa, że musiał zabić wachmistrza Bujaka, bo inaczej nawet nie mógłby popełnić samobójstwa, ani też wymordować dzieci, chociaż z zamiarami tymi przez dłuższy czas się nosił.

Po przesłuchaniu Chaskielewicza przewodniczący zarządził przerwę.

W kularach sądowych

W czasie jej trwania w kularach sądowych doszło do zajścia.

W chwili, kiedy jeden z obrońców adw. Dąbrowski, wychodził na korytarz, podbiegł doń jakiś młodzieniec i spoliczkował.

Napastnik próbował uciec, lecz zatrzymany na półpiętrze został odprowadzony do komisarjatu.

Po przerwie nastąpiło zamknięcie przewodu sądowego.

Prokurator ma głos

Głos zabrał prokurator Missuna.

— Są takie sprawy — rozpoczyna prok. Missuna — Panowie Sędziowie, kiedy nad sobą oskarżonego, jak naukowci badacze, stoją sędziowie, prokurator i obrońcy, kiedy psychikę oskarżonego, intencję, za miary, myśli, badane są pod mikroskopem. W tej sprawie to jest niepotrzebne i niemożliwe.

Chaskielewicz targnął się na najwyższe dobro, jakim jest Armia Polska. W życiu narodów są dobra i wartości, na które targać się nie wolno, a kto je naruszy, tego oceniać można tylko pod kątem emocjonalnym.

Pierwsza zbrodnia tego typu

I w tej sprawie nie badamy motywów zbrodni, lecz stajemy w obronie najwyższego dobra.

Zbrodnia ta jest pierwszym wypadkiem w Odrodzonej Polsce, aby ktoś targnął się na życie żołnierza, strzelając z tyłu. I to jest geneza nienawiści, jaką żywił Chaskielewicz dla militarysty i kapitalizmu.

Strzał ten, oddany w czasie pokoju, to ogromne pole do wystąpienia w czasie wojny.

Prok. Missuna w dalszym toku przemówienia zajmuje się o sobą Chaskielewicz, charakteryzując go, jako typ ujemny, nielubiany nawet przez swoich kolegów. Ten półanalfabeta uważa się za literata.

LUKI W EKSPERTYZIE.

Po dosadnej charakterystyce

oskarżonego prok. Missuna dłuższy czas poświęca ekspertyzie psychiatrycznej, dopatrując się w niej luk. Ekspertyza może być odrzucona. Zresztą sam Chaskielewicz w czasie pobytu w Tworach wyraził się, że „nie tu jest jego miejsce a w więzieniu”.

Wyrok więc należy wydać nie w świetle ekspertyzy. A jeśli ma spełnić swoje zadanie musi być zatwierdzający.

Wyrok i wymiar kary

Kończąc dwugodzinną mowę prok. Missuna jeszcze raz stwierdza, że wyrok jest słuszny, a w szczególności słuszny jest wymiar kary i dlatego żąda jego całkowitego zatwierdzenia.

Z kolei głos zabrali rzecznicy powództwa, uzasadniając podstawy zasądzenia na rzecz wdowy po s. p. wachmistrzu Bujaku 1 zł. tytułem strat moralnych.

W godzinach poobiednich zaczęli przemawiać obrońcy. Adw. Honiguill i Dąbrowski szczegółowo uzasadnili skargę apelacyjną, domagając się uchylenia wyroku w części dotyczącej kary z uwagi na stan psychiczny, Chaskielewicza, stwierdzony orzeczeniem biegłych.

Nowe pociski niemieckie

sa używane w walkach pod Saragossą

PARYŻ. „Epoque” donosi z Hiszpanii, iż wojska powstańcze użyły na froncie pod Saragossą po raz pierwszy nowych pocisków fabrykacji niemieckiej.

Pociski te wypełnione są ma-

ją tertitową i przeznaczone być mają do zwalczania tanków, przy wybuchu bowiem pociski wydzielają tyle energii cieplnej, że pancerne blachy czołgów ulegają natychmiastowemu stopnieniu.

Staruszka zapisała mil. majątek swemu lokajowi i posługaczce

NOWY JORK. Zmarła niedawno w Tuxedo Park, miejscowości zamieszkałej przez amerykańską finansjere, sędziwa Nathalie Couch, ku zgorszeniu swych bogatych sąsiadów, zapisała cały swój majątek, oceniony na milion dolarów, wraz z przepyszną willą w tej miejscowości — swoim służącym, a mianowicie posługaczce, która u-

niej służyła 29 lat i lokajowi, który dla niej pracował lat siedemnaście.

Zmarła nie pozostawiła żadnej bliższej rodziny, a pretensje dalszych krewnych nie mają żadnej szansy powodzenia ze względu na doskonale pod względem prawnym zredagowany testament.

Nieustanne egzekucje w Sowietach

Dymisja sędziego za redakcję wyroku

MOSKWA. Sędzia charkowskiego związku obwodowego Lenski, który redagując wyrok na członków organizacji kontrrewolucyjnej, oskarżonych o akcję szkodniczą w rolnictwie,

scharakteryzował ich jako uczestników wojny domowej i biednych chłopów, został zwolniony z zajmowanego stanowiska i ma być wykluczony z partii.

Redaktorowi gazety „Socjalistyczna Targowiczyna” za ogłoszenie tego wyroku, udzielono nagany.

W stancji Baski w kraju azowsko - czarnomorskim zakończył się proces organizacji kontrrewolucyjnej, która prowadziła akcję szkodniczą na stacjach maszynowo - traktorowych.

Trzech oskarżonych wraz z dyrektorem stacji maszynowo - traktorowej skazano na karę śmierci przez rozstrzelanie, a jednego na 8 lat więzienia. Wyrok został zatwierdzony na zebraniach koleżaników, zwolanych doraźnie.

Rekordowy lot

Pocztowy samolot transatlantyczny „Nordwind”, należący do Niemieckiej Luftansy, który o godz. 7 m. 10 wystartował z lotniska Horta na Azorach, już wieczorem o 21.45 przybył do Waszyngtonu.

Przebieg 3850 klm samolot przebył w ciągu 14 godzin 35 minut, osiągając przeciętną szybkość 275 klm na godzinę.

Dymisja Krylenki

MOSKWA. Centralny komitet wykonawczy RSFSR zwolnił ze stanowiska komisarza ludowego sprawiedliwości Krylenkę, mianując na jego miejsce Antonowa Owsienkę.

Syn czerwonego dyktatora porwany

w drodze ze szkoły do mieszkania na Kremlu — Zdjęcie ułatwiło porwanie — Po chłopcu zaginął wszelki ślad — Syn Stalina zakładnikiem w rękach kontrrewolucjonistów

Z dobrze poinformowanych kół moskiewskich donoszą o porwaniu syna Stalina, 12-letniego Wasyla, do którego ojciec jest bardzo przywiązany.

Porwania miano dokonać w czasie, gdy chłopiec wracał ze swym przyjacielem Poremskim, synkiem urzędnika komisariatu lekkiego przemysłu ze szkoły do mieszkania na Kremlu.

Synek Stalina w przeciwnieństwie do oca, który prawie nie opuszcza Kremlu i jest strzeżony

przez najzdolniejszych agentów GPU, nie był krepowany i brał czynny udział w pracach komсомоłu.

Ostatnio podczas „Dnia młodzieży” brał udział w pochodzie. To go bardzo spopularyzowało w kraju i gazety moskiewskie, jak i prowincjonalne, umieściły jego zdjęcia. Zdjęcia te miały rzekomo ułatwić jego porwanie.

Wieść o zniknięciu chłopca wywarła przynębiające wrażenie na czerwonym dyktatorze i na Kremlu padł blady strach. Z miejsca puszczono w ruch cały policyjny i śledczy aparat GPU i zaalarmowano władze prowincjonalne. Wszczęto poszukiwania za zaginionym, które są prowadzone bardzo energicznie, nie dają na razie żadnego wyniku. Po chłopcu znikł wszelki ślad.

Jeśli wiadomość ta nie jest zwykłą plotką, to porwanie syna Stalina nie ma nic wspólnego z amerykańskim kidnaper-

stwem. Nosi ono raczej charakter polityczny.

Porwania dokonali prawdopodobnie członkowie opozycji, którzy chcą wymusić na Stalinie pewne ustępstwa lub zmusić go do tego, aby darował życie skazanym ostatnio na śmierć kontrrewolucjonistom. Nie jest też wykluczone, że porwanie jest zemstą za uwięzienie kogoś, który należał do organizacji porwawczy.

**Wesoły
kącik**

OMYŁKA

Lato minęło. Letniska opustoszały. I tylko jeszcze od czasu do czasu na sali sądowej odzywają się echa letnich przeżyć.

Przy pulpicie dla oskarżonych stoi dwóch młodzieńców. Oskarża wytwornie ubrana pani.

— Miałam w tym roku wyjechać do Włoch, ale ponieważ mąż pragnął, żebym była blisko, więc spędzałam lato pod Warszawą...

— To do sprawy nie należy. Proszę się streszczać — upominał sędzia...

— Siedziałam wieczorem na werandzie, gdy nagle wchodzi ci oto dwaj panowie, obydwa pijani i każą sobie podać wódkę i zakąskę.

— Omyłkowo, proszę sądu! — wyjaśnia jeden z oskarżonych.

— Myśleliśmy z kolegą, że to knajpa.

— Proszę nie przerywać. Niech pani mówi dalej.

— Więc ci panowie weszli i zaczęli mnie traktować, jak kelnerkę. „Panienko” do mnie mówił. Do mnie, żony dyrektora firmy!!

— A kto mógł wiedzieć, że pani jest mężatka? — przerywa znowu jeden z oskarżonych. — Na nosie nie napisane! I z resztą do kelnerki zawsze się mówi „panienko”. Mężatka, czy nie mężatka.

— Kazali mi natychmiast podać śledzia na zakąskę. A że w domu nie miałam śledzia, tylko szprotki, więc zaczęli się awanturować, że kiepska obsługa.

— Dlaczego pani od razu nie zwróciła uwagi, że to nie restauracja? — spytał sędzia.

— Bałam się, panie sędzio! Panicznie się bałam! Służąca miała wchodzące, dozorczy w willi nie było... Byłam sama wobec dwóch pijanych... Ten wyższy zaczął mnie klepać, a ten niższy szczytać...

— Zwyczajnie, proszę sądu. Jak podchmiele goście do kelnerki...

— „I uparł się, żebym mu uściadła na kolana. Zjedli wszystko co miałam przygotowane do kolacji i kazali mi sporządzić rachunek. A kiedy powiedziałam, że nie chcę pieniędzy, tylko żeby poszli, to się obrazili...

— Bo my darmochoy nie lubim!

— ...zbesztali mnie, położyli 5 złotych i 50 groszy dla mnie na piwo!.. Mnie, żonie dyrektora firmy na piwo!.. Ledwo trzymałam się na nogach, panie sędzio! Na szczęście nadszedł dozorca, zatrzymał ich i odprowadził na posterunek policji.

Wytworna pani skończyła oskarżenie. Sędzia zwrócił się do oskarżonych.

— Dlaczego oskarżeni naszli dom tej pani?

— Proszę Sądu — zaczął jeden z oskarżonych — myśmy wcale nie naszli, tylko wdępnaliśmy na chwilę do knajpy. Pojechałem z kolegą na wycieczkę za miasto, byliśmy troszkę pod gazem i po dłuższym spacerze pić nam się zachciało. I nagle widzimy — knajpę.

— To nie była knajpa, tylko prywatna willa..

— Ale nam się wydało, że knajpa. Bo po pierwsze sztyl był...

— To był sztyl z nazwą willi — wyjaśniła oskarżycielka.

— Po drugie stolik stał nakryty na dwie osoby...

— Służąca przed wyjściem na krzywo do kolacji.

10 najpopularniejszych Polaków i Polek

Bezrobotni zabierają głos w naszym konkursie-ankiecie

Na wstępie dzisiejszego omówienia konkursu - ankiety przytoczymy dwugłos bezrobotnych, którzy nadesłali swe listy kandydatów. Kto umie czytać między wierszami, niech spróbuje czytać... między nazwiskami.

P. Jan Stasiak z Warszawy (Śniadeckich 21) podaje następujących kandydatów:

1) Jędrzej Moraczewski, 2) Ignacy Paderewski, 3) gen. Sławoj-Składkowski, 4) Marszałkowska Piłsudska, 5) ks. kard. Kakowski, 6) gen. Józef Haller, 7) pułk. Koc, 8) Zofia Moraczewska i 9) Wincenty Witos.

Sławna córka sławnej Polki

Drugi bezrobotny p. Stanisław Ster, również z Warszawy, pisze:

„Najpopularniejszą w Polsce i na całym świecie jest córka wielkiej uczoności Marii C... Skłodowskiej p. Julia Joliot, bo wypowiedziała walkę wrogowi całego świata.

Na drugim miejscu wymieniam p. prezydenta Warszawy Starzyńskiego, bo swą pracą i zdrowym rozsądkiem wywyższał stolicę z upadku.

Ponadto do najpopularniejszych zaliczam: Marszałkowską Piłsudską, premiera Składkowskiego, min. Becka, Paderewskiego, Kiepurę, Marię Rodziewiczównę, Junoszę Stepowskiego i Jadwigę Smosarską.

Marszałkowska Piłsudska na czele

P. Bronisław Kania, mieszkaniec wsi Zahajki (Międzyrzec koło Łukowa) ułożył następującą listę najpopularniejszych Polaków:

1) Marszałkowska Piłsudska, 2) Maria Rodziewiczówna, 3) prem. Składkowski, 4) gen. Sosnkowski, 5) szef Sztabu Głównego gen. Stachiewicz, 6) pułk. Koc, 7) min. Kwiatkowski, 8) min. Beck, 9) min. Poniatowski, 10) Andrzej Strug.

20 najślawniejszych

Nasz stały Czytelnik p. Aleksander Zelechowski z Warszawy (Nowolipki 33 m. 7) w takim ujęciu wyraża swą odpowiedź ankietową:

1) Paderewski, jako wielki patriota, niezastąpiony mistrz tonów i wybitny działacz dla potęgi Państwa Polskiego.

2) Korianty, jako dzielny patriota i wybitny działacz, znany ze zorganizowania powstania na Górnym Śląsku.

3) Woj. Belina Prażmowski, wybitny a śmiały bojownik i twórca ulanów t. zw. beliniaków.

4) Gen. Haller, organizator i wybitny wódz Armii Ochotniczej w 1920 roku.

5) Gen. Żeligowski, wybitny i odważny żołnierz i dzielny a skrupulatny wykonawca woli Wielkiego Wodza Marsz. J. Piłsudskiego.

6) Min. Beck, wybitny polityk w sprawach nawet mocno zagmatwanych zagranicznych.

7) Pułk. Koc, wybitny inicjator wielkiego dzieła utworzenia Obozu Zjednoczenia Narodowego.

8) Prem. Składkowski, wybitny a niestrudzony działacz przy reorganizacji prac wszystkich urzędów państwowych.

9) Gen. Górecki, wybitny działacz i niestrudzony wykonawca wszelkich wskazań Wielkiego Marszałka.

10) Wincenty Witos, wielki przedstawiciel chłopstwa polskiego.

Tenże p. Zelechowski podaje jeszcze następujących kandydatów: posłanka Prystorowa, major Kubala, kpt. Karpiński, kapitan Bajan, major Skarżyński, Kiepusa, Jędrzejowska, Walasiewiczówna, Kusociński i Władysław Walter.

Moraczewski, rzecznik ludowy

P. Bohdan Berliński z Warszawy (Żąbkowska 6 m. 3) wymienia następujących najpopularniejszych Polaków:

1) Pułk. Adam Koc, ponieważ on jest twórcą zjednoczenia społeczeństwa.

2) Min. Beck, ponieważ swą polityką zagraniczną przyczynia się nie tylko do pokoju świata, ale i prestiżu Polski.

3) B. premier Jędrzej Moraczewski,

ten, który w najcięższych chwilach dla Polski pracował nad Jej odrodzeniem i walczył o Polskę Ludową, dziś zaś nieustraszenie walczy o lepsze jutro dla robotników.

4) Paderewski, 5) Walasiewiczówna, 6) Adwentowicz, artysta, 8) Stefan Jaracz, 9) Pola Negri.

Twórca Liskowa

P. Anna Wernerowa z Warszawy (Puławska 17), krawcowa z zawodu, takich wysuwa kandydatów:

1) Prem. Składkowski, 2) min. Beck, 3) min. Kwiatkowski, 4) Paderewski, 5) gen. Haller, 6) gen. Sosnkowski, 7) prof. Bartel, 8) ks. kard. Kakowski, 9) Kiepusa, 10) prez. Warszawy Starzyński, 11) Marszałkowska Piłsudska, 12) Maria Rodziewiczówna, 13) ks. prałat Wacław Błaziński, twórca Liskowa, 14) min. Zyndram Kościłkowski.

Jutro zamieścimy dalszy ciąg konkursu - ankiety.

Trzeci lot do stratosfery

Poleci kpt. Burzyński i dr. Narkiewicz-Jodko

W końcu września roku bież. odbędzie się projektowany już oddawna i przygotowywany od wielu miesięcy trzeci z kolei lot balonem wolnym do granicy stratosfery. Będzie to lot w kabine otwartej z użyciem jedynie masek tlenowych.

Lot organizowany jest przez departament aeronautyki M. S. Wojsk. Wyniki pomiarów naukowych opracowane zostaną przez prof. dr. S. Szczeniowskiego i doc. dr. S. Ziemeckiego w zakładzie fizyki Szkoły Głównej.

W locie wezmą udział dwie osoby. Balon poprowadzi, jak dotychczas kpt. Z. Burzyński, badania i pomiary naukowe wykonają dr. K. Narkiewicz-Jodko. Bliższe szczegóły organizacji i przygotowania lotu podamy w najbliższym czasie.

Asturia zrywa z Walencją

Specjaliści sowieccy i oficerowie będą rozstrzelani?

PARYŻ. „Le Matin” donosi z Hendaye, iż nowy dyktator Gijon Balarmino Tomas po ogłoszeniu niezależności Asturii, utworzył dyktariat złożony z przewodcy federacji anarchistycznej iberyjskiej.

Nowy dyktariat wydał szereg dekretów, nakazujących uwięzienie sztabu armii północnej, wszystkich specjalistów wojskowych sowieckich, rozstrzelania zawodowych oficerów oraz zerwanie stosunków z Walencją.

Na skutek bombardowania Gijon przez eskadry powstańcze nowy dyktator Asturii wydać miał, jak twierdzi dziennik, polecenie przewiezienia wszystkich więźniów politycznych, nie

wyłączając kobiet i dzieci oraz starców, na pokład starego statku, który ma być natychmiast zatopiony w razie ponownego bombardowania.

Wyszła Szkoła Dziennikarska rozpoczyna wykłady w dniu 5 października. Zapisy już się rozpoczęły.

W. S. D. jest wyższą szkołą zawodową, przystosowaną do życiowych potrzeb pracy dziennikarskiej. Program tej uczelni obejmuje zarówno przedmioty fachowe, jak i ogólnokształcące, głównie z zakresu polityki i ekonomii, jako też naukę języków obcych. Ćwiczenia seminaryjne (dla nikarskie i publicystyczne) zajmują w programie miejsce szczególne.

Z przedmiotów zawodowych wykłada dane są między innymi: Historia prasy, Technika drukarska i grafika, Samokształcenie dziennikarza, Technika i organizacja prasy, Reklama w prasie, Administracja i kolportaż, Stenografia, Prawo prasowe, Prasa współczesna i inne.

Dyplom z ukończenia W. S. D. nadaje państwowe prawa służbowe i kat. urzędnicze.

W. S. D. organizuje kurs przygotowujący dla pracowników administracji gazet, oraz kurs uzupełniający dla absolwentów.

RADIO

PIĄTEK, 17.10.1937 r.

6.15 „Kiedy ranne”. 6.18 Gimnastyka. 6.38 Muzyka (płyty). 7.00 Dzień poranny. 7.10 Muzyka (płyty). 8.00 Aud. dla szkół. 11.15 Aud. dla szkół. 11.40 Płyty. 11.57 Sygnał czasu. 12.03 Dzień. pol. 12.15 Skrzynka rolnicza. 12.25 Koncert. 15.45 Wiadom. gosp. 16.00 Rozmowa z chórami. 16.15 Muzyka salonowa. 16.45 Życie jak przed dwudziestu wielkimi — reportaż z Palestyny. 17.00 Koncert w wyk. Ork. P. R. 17.50 Czy bakterie chorują? — pogadanka. 18.00 Skrzynka ogólna. 18.10 Program na jutro. 18.15 Japońskie motywy (płyty). 18.50 Pogad. aktualna. 19.00 Audycja żołnierska. 19.30 Pieśni polskie. 19.50 Wiadom. sportowe. 20.00 „Z operetek” — konc. rozrywk. 21.45 „Książę poetów” — Kwadrans poetycki. 22.00 Recital skrzypcowy. 22.25 Hiszpańskie pieśni ludowe. 22.50 Ostatnie wiadomości. WARSZAWA II (MOKOTÓW)

13.00 Z twórczości baletowej. 14.00 Parę informacji. 14.06 Koncert rozrywkowy (płyty). 15.00 Pogadanka gospodarska. 15.15 Recital fortepianowy. 22.00 Wiadomości sportowe. 22.05 „Choroba i ocalenie biednej Klary” — obrazek obyczajowy. 22.20 Muzyka lekka (płyty). 23.15 Muzyka taneczna z dancingu „Cafe - Club.

DINOL PŁYN — PRZY POCENIU PACH PROSZEK PRZY POCENIU NÓG OD POTU

— Po trzecie z 5 kilometrów przeszliśmy i żadnej knajpy nie było. Więc według naszego obliczenia tu już musiała być. A po czwarte, kiedyśmy weszli to przy tej pani jakiś facet się dziać, po rękach i nie po rękach ją cmokał, a na nasz widok zwał. Więc myślę sobie, młodzieńcze do kelnerki się przywala, bo nikogo nie ma. A jak zobaczył, że goście idą, to się usunął z interesu.

Wytworna oskarżycielka zarumieniła się po same uszy.

— To był, panie sędzio, pewien znajomy... bardzo nieśmiały... Sądził, że to mój mąż nadchodzi i... przeląkł się głupiotki.

W tym momencie z ławek dla publiczności podniósł się barczysty, poważny jegomość.

— O tym ostatnim szczególe nie mi nie mówiłaś — powiedział ponurym głosem.

Pani odwróciła się zmieszana.

— Ach mój drogi, to było głupstwo, do prawdy...

— Głupstwo?! Że szykowałaś kolację na dwie osoby, choć mnie się nie spodziewałaś?... Głupstwo, że cię jakiś smakosz obmokiwał? Co tam było na wsi? Letnisko porządnej męzki, czy knajpa?

Oskarżeni uśmiechnęli się z triumfem i skłonili się sądowi.

— Proszę sądu, o ile rodzony mąż nawet nie wie, czy to dom był, czy knajpa, to skąd myśmy mogli wiedzieć? Ludzie zupełnie obce i w dodatku pod gazem?

— O tym ostatnim szczególe nie mi nie mówiłaś — powiedział ponurym głosem.

Pani odwróciła się zmieszana.

— Ach mój drogi, to było głupstwo, do prawdy...

— Głupstwo?! Że szykowałaś kolację na dwie osoby, choć mnie się nie spodziewałaś?... Głupstwo, że cię jakiś smakosz obmokiwał? Co tam było na wsi? Letnisko porządnej męzki, czy knajpa?

Oskarżeni uśmiechnęli się z triumfem i skłonili się sądowi.

— Proszę sądu, o ile rodzony mąż nawet nie wie, czy to dom był, czy knajpa, to skąd myśmy mogli wiedzieć? Ludzie zupełnie obce i w dodatku pod gazem?

— O tym ostatnim szczególe nie mi nie mówiłaś — powiedział ponurym głosem.

Pani odwróciła się zmieszana.

— Ach mój drogi, to było głupstwo, do prawdy...

— Głupstwo?! Że szykowałaś kolację na dwie osoby, choć mnie się nie spodziewałaś?... Głupstwo, że cię jakiś smakosz obmokiwał? Co tam było na wsi? Letnisko porządnej męzki, czy knajpa?

Oskarżeni uśmiechnęli się z triumfem i skłonili się sądowi.

— Proszę sądu, o ile rodzony mąż nawet nie wie, czy to dom był, czy knajpa, to skąd myśmy mogli wiedzieć? Ludzie zupełnie obce i w dodatku pod gazem?

— O tym ostatnim szczególe nie mi nie mówiłaś — powiedział ponurym głosem.

Pani odwróciła się zmieszana.

— Ach mój drogi, to było głupstwo, do prawdy...

— Głupstwo?! Że szykowałaś kolację na dwie osoby, choć mnie się nie spodziewałaś?... Głupstwo, że cię jakiś smakosz obmokiwał? Co tam było na wsi? Letnisko porządnej męzki, czy knajpa?

Oskarżeni uśmiechnęli się z triumfem i skłonili się sądowi.

— Proszę sądu, o ile rodzony mąż nawet nie wie, czy to dom był, czy knajpa, to skąd myśmy mogli wiedzieć? Ludzie zupełnie obce i w dodatku pod gazem?

— O tym ostatnim szczególe nie mi nie mówiłaś — powiedział ponurym głosem.

Pani odwróciła się zmieszana.

— Ach mój drogi, to było głupstwo, do prawdy...

— Głupstwo?! Że szykowałaś kolację na dwie osoby, choć mnie się nie spodziewałaś?... Głupstwo, że cię jakiś smakosz obmokiwał? Co tam było na wsi? Letnisko porządnej męzki, czy knajpa?

Oskarżeni uśmiechnęli się z triumfem i skłonili się sądowi.

— Proszę sądu, o ile rodzony mąż nawet nie wie, czy to dom był, czy knajpa, to skąd myśmy mogli wiedzieć? Ludzie zupełnie obce i w dodatku pod gazem?

— O tym ostatnim szczególe nie mi nie mówiłaś — powiedział ponurym głosem.

Pani odwróciła się zmieszana.

— Ach mój drogi, to było głupstwo, do prawdy...

— Głupstwo?! Że szykowałaś kolację na dwie osoby, choć mnie się nie spodziewałaś?... Głupstwo, że cię jakiś smakosz obmokiwał? Co tam było na wsi? Letnisko porządnej męzki, czy knajpa?

Oskarżeni uśmiechnęli się z triumfem i skłonili się sądowi.

— Proszę sądu, o ile rodzony mąż nawet nie wie, czy to dom był, czy knajpa, to skąd myśmy mogli wiedzieć? Ludzie zupełnie obce i w dodatku pod gazem?

— O tym ostatnim szczególe nie mi nie mówiłaś — powiedział ponurym głosem.

Pani odwróciła się zmieszana.

— Ach mój drogi, to było głupstwo, do prawdy...

— Głupstwo?! Że szykowałaś kolację na dwie osoby, choć mnie się nie spodziewałaś?... Głupstwo, że cię jakiś smakosz obmokiwał? Co tam było na wsi? Letnisko porządnej męzki, czy knajpa?

Oskarżeni uśmiechnęli się z triumfem i skłonili się sądowi.

— Proszę sądu, o ile rodzony mąż nawet nie wie, czy to dom był, czy knajpa, to skąd myśmy mogli wiedzieć? Ludzie zupełnie obce i w dodatku pod gazem?

— O tym ostatnim szczególe nie mi nie mówiłaś — powiedział ponurym głosem.

Pani odwróciła się zmieszana.

— Ach mój drogi, to było głupstwo, do prawdy...

— Głupstwo?! Że szykowałaś kolację na dwie osoby, choć mnie się nie spodziewałaś?... Głupstwo, że cię jakiś smakosz obmokiwał? Co tam było na wsi? Letnisko porządnej męzki, czy knajpa?

Oskarżeni uśmiechnęli się z triumfem i skłonili się sądowi.

— Proszę sądu, o ile rodzony mąż nawet nie wie, czy to dom był, czy knajpa, to skąd myśmy mogli wiedzieć? Ludzie zupełnie obce i w dodatku pod gazem?

— O tym ostatnim szczególe nie mi nie mówiłaś — powiedział ponurym głosem.

Pani odwróciła się zmieszana.

— Ach mój drogi, to było głupstwo, do prawdy...

— Głupstwo?! Że szykowałaś kolację na dwie osoby, choć mnie się nie spodziewałaś?... Głupstwo, że cię jakiś smakosz obmokiwał? Co tam było na wsi? Letnisko porządnej męzki, czy knajpa?

Oskarżeni uśmiechnęli się z triumfem i skłonili się sądowi.

— Proszę sądu, o ile rodzony mąż nawet nie wie, czy to dom był, czy knajpa, to skąd myśmy mogli wiedzieć? Ludzie zupełnie obce i w dodatku pod gazem?

— O tym ostatnim szczególe nie mi nie mówiłaś — powiedział ponurym głosem.

Pani odwróciła się zmieszana.

— Ach mój drogi, to było głupstwo, do prawdy...

— Głupstwo?! Że szykowałaś kolację na dwie osoby, choć mnie się nie spodziewałaś?... Głupstwo, że cię jakiś smakosz obmokiwał? Co tam było na wsi? Letnisko porządnej męzki, czy knajpa?

Oskarżeni uśmiechnęli się z triumfem i skłonili się sądowi.

— Proszę sądu, o ile rodzony mąż nawet nie wie, czy to dom był, czy knajpa, to skąd myśmy mogli wiedzieć? Ludzie zupełnie obce i w dodatku pod gazem?

— O tym ostatnim szczególe nie mi nie mówiłaś — powiedział ponurym głosem.

Pani odwróciła się zmieszana.

— Ach mój drogi, to było głupstwo, do prawdy...

— Głupstwo?! Że szykowałaś kolację na dwie osoby, choć mnie się nie spodziewałaś?... Głupstwo, że cię jakiś smakosz obmokiwał? Co tam było na wsi? Letnisko porządnej męzki, czy knajpa?

Oskarżeni uśmiechnęli się z triumfem i skłonili się sądowi.

— Proszę sądu, o ile rodzony mąż nawet nie wie, czy to dom był, czy knajpa, to skąd myśmy mogli wiedzieć? Ludzie zupełnie obce i w dodatku pod gazem?

— O tym ostatnim szczególe nie mi nie mówiłaś — powiedział ponurym głosem.

Pani odwróciła się zmieszana.

— Ach mój drogi, to było głupstwo, do prawdy...

— Głupstwo?! Że szykowałaś kolację na dwie osoby, choć mnie się nie spodziewałaś?... Głupstwo, że cię jakiś smakosz obmokiwał? Co tam było na wsi? Letnisko porządnej męzki, czy knajpa?

Oskarżeni uśmiechnęli się z triumfem i skłonili się sądowi.

— Proszę sądu, o ile rodzony mąż nawet nie wie, czy to dom był, czy knajpa, to skąd myśmy mogli wiedzieć? Ludzie zupełnie obce i w dodatku pod gazem?

— O tym ostatnim szczególe nie mi nie mówiłaś — powiedział ponurym głosem.

Pani odwróciła się zmieszana.

— Ach mój drogi, to było głupstwo, do prawdy...

— Głupstwo?! Że szykowałaś kolację na dwie osoby, choć mnie się nie spodziewałaś?... Głupstwo, że cię jakiś smakosz obmokiwał? Co tam było na wsi? Letnisko porządnej męzki, czy knajpa?

Oskarżeni uśmiechnęli się z triumfem i skłonili się sądowi.

— Proszę sądu, o

Juliusz Morawski

Musisz mnie kochać...

Wzruszające dzieje miłości dziewczyny z ludu do arystokraty

Z tajemniczych powodów hrabia Tudziewicz musiał opuścić Niemalę, podobną bogatą Klarę Demską. Chciał jednak zostać jej mężem tylko z nazwy, co młoda małżonka doprowadzała do silnego wzburzenia Tudziewicza, który bowiem zakochał się w biednej dziewczynie, Hance Czernównie, która zdradę ukochanego wzięła mocno do serca i powzięła pewne plany. W tym celu zawarła przyjaźń z przyjacielem Tudziewicza, Antonim Notylskim.

Po wielu przykrych przeżyciach Tudziewiczowi udało się zniszczyć sfałszowane przez Alfreda i Tomasza, braci Klarę, dokumenty, kompromitujące jego rodzinę. Hrabia bowiem nie wiedział, że w Ameryce żyje jego ojciec, który przed wieloletnią emigracją opuścił Polskę w tajemniczych okolicznościach. W Ameryce stary hrabia stał się człowiekiem bogatym i wszystkie działania Demskich zmierzały do zagarnięcia tego majątku. Między innymi zmusili oni swoją siostrę, jako żonę hrabiego, do współżycia z jednym ze służących, Antonim, przyjacielem kabalarki Gójkowej.

Tudziewicz opuścił żonę i postanowił unieważnić swoje małżeństwo z Klarą, by połączyć się wreszcie z Hanką. W swych zamiarach napotkał dwóch rywali — obu braci Demskich. Tomasz pozornie usunął się, przebiegł jednak zgotował bratu zasadzkę, z której Alfredowi udało się ucieknąć. Uciekając z Warszawy porwał sterroryzowaną Hankę.

Wszyscy troje znaleźli się w Rydze. Tu nastąpiła rozprawa między braćmi, zakończona strzelaniną. Hanka uciekła i udała się pod opiekę konsulat. W hotelu oczekiwała na zapowiedziany przyjazd Notylskiego, kiedy niespodziewanie w jej pokoju zjawił się Tomasz Demski.

— Udało mi się dosyć szybko odszukać panią — mówił spokojnie Tomasz. — Reporterzy wiedzą już o pani. Pewnie lada chwila się tu zjawia. Będzie najlepiej, jeśli obydwójce jak najszybciej opuścimy ten hotel.

— W jakim celu? — zapytała nieco ochłonnawszy. — Ja nie mam zamiaru nigdzie wychodzić! — Obiecałem pani, że odwiezę ją do Polski. To właśnie pani proponuję.

Hanka patrzyła na Tomasza z lękiem i odrazą. Nie mogła ani na chwilę zapomnieć o tym, że ma przed sobą człowieka, który strzelał do rodzzonego brata. Zdawało jej się, że jeśli spojrzy na podłogę, zobaczy u stóp Tomasza krwawą kałużę, taką samą, jaką widziała w pokoju Popowa u stóp Alfreda.

— Niech pan stąd wyjdzie... — szepnęła. — Nie chcę pana widzieć... Jest pan straszny człowiek! — Kocham panią — powiedział.

Zatrzęsła się cała, słysząc to niespodziewane wyznanie, tak potwornie sprzeczne z obrazami, które pozostały w jej pamięci.

— Kocham panią i nie odejdę od niej — powtórzył Tomasz. — Czyż pani o tym nie wie?... Pędziłem za panią jak szaleńiec! Podniosłem rękę na brata, którego mi serdecznie żał. Na szczęście żyje i mam nadzieję, że nic mu nie będzie. Otrzeźwieje tylko. To mu się bardzo przyda. Ale nie mówmy o nim. Nie mamy wiele czasu. Nie przedłużajmy próżnej rozmowy.

— Niech pan sobie idzie... — powiedziała. — Nie chcę z panem rozmawiać! Nie chcę pańskiej miłości! Nie kocham pana i nie wyobrażam sobie, że bym mogła zapomnieć kiedykolwiek o tym, że pan jest mordercą, że własnymi oczami patrzyłam, jak pan strzelał do człowieka, do własnego brata! Niech pan prędzej wyjdzie!... Prędeż! — wołała, odwracając spojrzenie od Tomasza, który wpatrywał się w nią nie zmrugując oka nawet na mgnienie.

— Nie odejdę bez pani...

Hankę ogarnęła nagle złość.

— Proszę stąd wyjść! — zawołała gniewnie. — Nie chcę mieć nic do czynienia z takimi ludźmi, jak pan i jego brat! Dosyć się naciерpiałam!... Jak pan śmie nawet po tym wszystkim przychodzić do mnie?! Czy pan nie wie o tym, że za moimi drzwiami może pan zostać aresztowany? Powiedziałam policji wszystko, co wiedziałam! Policja pana poszukuje!

— Nie obawiam się policji. W tej chwili tylko proszę panią, by pani poszła ze mną.

— Pan prosi!... — zaśmiała się nerwowo. — Czy to taka sama prośba jak pańskiego brata?

— Mój brat jest zawsze dosyć brutalny. I dlatego chciałbym wiedzieć... Proszę mi wybaczyć... Czy pani należała do niego?

— Mój panie! — zawołała oburzona Hanka. — Mam dosyć tej rozmowy! Niechże pan raz nareszcie pozabawi mnie swego towarzystwa, które sprawia mi przykrość!... Cóż za pytanie!...

— Kocham panią, jak pani powiedziała. Ogarnęła mnie wściekłość... Jestem o panią piekielnie zazdrosny. Niech więc panią nie dziwi moje pytanie. Zresztą wszystko już jedno... Nie przestałem pani kochać... Bez względu na to, co się stało między panią a moim bratem...

— Pański brat umiał być rycerski — zawołała. Zapewne odszedłby, gdybym na to nastawała, jak to czynię w tej chwili.

Tomasz roześmiał się. — Dziękuję za te słowa... Sprawily mi wielką ulgę... Pani mówi prawdę. Widzę to po pani wyrazie twarzy, po jej oczach... Tym lepiej...

Zrobił krok ku Hance.

Odsunęła się żywo, marszcząc groźnie brwi i wołając:

— Niech się pan do mnie nie zbliża!... Niech pan wyjdzie! Nie chcę pana więcej znać!... Mam dosyć tego wszystkiego!... Oczekuję tu pana Notylskiego, który zjawi się lada chwila! Lepiej będzie dla pana, jeśli tu nikt pana nie zastanie...

— Nie zastanie tu również i pani. Pani musi uciec się ze mną!...

— Muszę? Cóż pan znowu?... Czyżby pan miał zamiar strzelać do mnie?...

— W każdym razie zmuszę panią do udania się za mną!

Roześmiała się sztucznie, chcąc pokryć strach, jaki w niej budził.

Stała blisko drzwi i błyskawicznie przesunęła rękę do dzwonka.

— Jeśli pan nie wyjdzie natychmiast, zadzwonię na służbę. To będzie dla pana znacznie nieprzyjemniejsze, niż dobrowolne opuszczenie mojego pokoju! — zagroziła.

— Wyjdę sam... jeśli pani nie zechce udać się ze mną. Radbym co prawda zobaczyć się z panem Notylskim. Zapewne przyleci tu samolotem, jeśli już dzisiaj go pani oczekuje. Prawdą?

— Po co panu te informacje? Skończmy nareszcie tę przykrą rozmowę. Mam nadzieję, że widzę pana po raz ostatni w życiu i nie zobaczymy się więcej. Będzie to dla mnie prawdziwie szczęście, jeśli zdolałam zatrzeć we wspomnieniach te straszne dni, które przyżyłam ostatnio. Niech ich pan nie budzi swoim ukazywaniem się. To wszystko, co mogę powiedzieć najspokojniej i możliwie najgrzeczniej!... Żegnaj pana!

— Mogę tylko powiedzieć pani do widzenia! Wiem, że zobaczymy się niezadługo.

— O, niech się pan nie łudzi!... Sądzę, że policja tutejsza zdoła się porozumieć z Polską.

— Zapewne... Ale to mnie niewiele obchodzi. To były nasze prywatne sprawy i nikt nie może się do nich wtrącać, szczególnie policja.

— Terroryzowanie mnie nie było prywatną sprawą panów! To było przestępstwo!...

— Nie mówmy o tym... Nie warto. To przeszłość. Chcę mówić z panią o przyszłości. Nie mamy wiele czasu. Muszę odejść. Jeszcze raz tylko proszę: niech pani idzie ze mną. To oszczędzi nam obojgu pewnych kłopotów.

— Nie rozumiem pana! Nie chcę pana zresztą rozumieć. Nie obawiam się groźb!...

— Nie groź pani przecież! Zapewniam ją tylko, że pani będzie kochała mnie.

— Pan jest straszny ale i zabawny człowiek! — zawołała. — Zmusi mnie pan do miłości?...

Zniecierpliwiła się. Była rozdrażniona już bardzo.

— Dosyć tego! — zawołała i nacisnęła guzik dzwonka.

— Do szybkiego zobaczenia! — powiedział, zmierzając do drzwi. — Nie czyni pani dobrze, wzywając służbę. Po co?... Nikt mnie tu nie zatrzyma.

— To już pańska sprawa i policji. Mnie to nie obchodzi.

— Sądziłem, że jest pani usposobiona nieco życzliwiej dla mnie.

— Dla mordercy?...

— Nie zabiłem jeszcze nikogo. Pani postępowanie może mnie do tego zmusić. Przez panią może zginąć niewinny człowiek!

— Proszę wyjść! — krzyknęła wyprowadzona zupełnie z równowagi.

W tej samej chwili ktoś zapukał do drzwi. Na progu ukazała się pokojowa.

— Nie będę więc teraz pani narzucał się — skłonił się Tomasz Demski. — Zresztą zobaczymy się wkrótce!... Z całą pewnością!...

Odwróciła się tyłem, nie chcąc patrzeć na niego.

Dalszy ciąg jutro

PIOTR CHABERA

Wspomnienia szwoleżera

(Okres walk o Niepodległość 1919 - 1920 r.)

Część III. Ofensywa Budiennego

48

Przed wszystkim muszą wyjechać konie, które naprawdę cudów dziś dokazywały, w tym szalonym około sześciokilometrowym wyścigu. Zasługują na pochwałę, a przede wszystkim trzeba ich dobrze nakarmić i dać wypocząć.

We wsi rozlokowała się już przed tym kompania piechoty, która brała udział w odwrocie. Piechurzy nie mają wprost słów uznania i podziwu dla nas.

— Ale żeśta ino dali Kozakom pieczone jaja nie ma co! — odzywa się jakiś sierżant poznański.

— Może mieliśmy wiać przed nimi, jak wy? — odpowiada mu któryś szwoleżer z przekąsem.

— Nie dziwujcie się ino. Żołnierzy prosto z kadry. Jak pieruny obaczyli, że Kozaki walą na nich całą zgrają, tak i dostali cykorii na cały sicher! Ale was niech zslag trafi! Takie do pieruna chłopaki jeszcze młode, a bojowe. Nigdy bym się nie spodziewał! — rzekł ze zdumieniem w głosie sierżant.

— Bo my, panie sierżancie, nasermater! Jak bić to bić wszyscy razem, jak jeden. Żeby tam cholera brała, to zawsze bolszewikom skórę wyłocimy.

— To mocie recht! Widać, że z was pieruny chłopcy morowe. Nie dziwota, że w Dziadka pułku służyta. Ja już siedem lat jeżdżem przy wojsku, w nie mieckiej armii przesłużyłem, byłem we Francji nad Marną i już dojrzałem się prochu nawąchać i dużo na swoje oczy widziałem, ale powiadam, że jak dziś pieruna zobaczyłem jak żeśta się Kozaków chycili, to aż mi dusza rosta i powiadam do swoich żołnierzy — napatrzta się jak szwoleżery biją!

— Ja myślę — rzekłem — że jak Budienny dostanie w skórę raz, drugi i dziesiąty, to mu skrzydła opadną i nie będzie się tak pchał do Polski.

— To się wie! — odparł sierżant. — Tylko takich żołnierzy, jak wy, daj Boże jak najwięcej!

— I takich oficerów, jacy u

nas są! — dodałem.

— No, to dobranoc, chłopaki! Pora wam odpocząć, bo kto wie jaka jutro was czeka robota? Gadałoby się z wami noc całą, chłopaki kochane, ale pora spać! Serwus! — zsalutował i odszedł.

Konie powiązane u płotu na podwórku chrupały owies ze snopów, narzucanych im przed pyski, my zaś na posłaniu ze słomy pod gołym niebem na wpół rozebrani zasnęliśmy twarzą do po pracowitym dniu.

Skoło świtu odgłosy odległych strzałów karabinowych i terkot kulomiotów poderwały nas na nogi. Piechota, która w nocy zajęła obronne stanowiska, nawiązała kontakt z nieprzyjacielem. Nie mamy jeszcze rozkazu do wymarszu, więc korzystając z czasu karmimy konie, jemy śniadanie, myjemy się.

Po wczorajszej bitwie wygiądamy strasznie. Twarze oblepione błotem z kurzu zmieszanego z potem czynią nas podobnymi do Murzynów. Doprowadzamy do porządku rynsztunek koński i broni. Niektórzy zaś szwoleżerowie spróbowawszy wczoraj swych szabel na karkach Kozaków dziś przecznie ostrzą je przy pomocy zafasowanych chłopom osek.

Potrząsają groźnie szablami, próbując cięć na przydrożnych

krzakach, głaszczą pieszczotliwie błyszczące ostrza. Do tej pory szabla bodajże nie odgrywała żadnej roli. Bardziej nosiło się ją dla fasonu, żeby to niby można było odróżnić kawalerzystę od piechura.

Od wczoraj szabla nabrała niebywałego respektu. Tradycyjna polska szabla wskrzesiła nam czasy Krzyżaków, Skrzetuskich, Wołodyjowskich, Podbięptów.

Najwięcej dumny był plutonowy Choronzy, bo naprawdę chyba żaden tak nie grzał, jak on. Chłop, jak dąb, wysoki silny, doskonale wyćwiczony w szermierce nie miał chyba równego sobie rębacza w pułku. To też potrzasał groźnie swym długim szabliskiem, patrzył z uwielbieniem na jej lekko zgietą klingę, jak promienie słońca padające na jej obnażone ostrze rozsiewało załamywające się na niej snopy iskier.

Podnosił do góry i z rozmachem ciął kręgiem powietrze, aż świstało, to znów próbował na przydrożnych brzoźkach.

Zamachnął, świst powietrza, ledwo dosłyszalne uderzenie, a brzoźka padała równieśno wpół przecięta z ukosa na ziemię.

— A co, rabie? Nieprawda? — pytał chepliwie nas. — Mówię wam to się nazywa szabla,

przywiozłem ją z Rosji w 1917 r. Pamiątkowa rzecz, sam Mikołaj Mikołajewicz dał mi ją w nagrodę za pierwsze miejsce, zdobyte podczas zawodów w cieniu szabla. Patrz bracie, jaka to stal! Opasać się nią można, a nie trząsnąć przy gardzie. Rąbać można, co popadnie, płot nie płot, drut nie drut, a nawet najmniejszej szczerbki nie zobać.

— Na gnatach też się nie szczerbi, panie wachmistrzu? — pytam go. Uśmiecha się dobroduszenie, pokazując swe zdrowe zęby i powiada:

— Pamiętasz wczoraj? Przecież byłeś koło mnie, jakem ciął tego Kozaka w granatowej kurcie?

— No! pamiętam. Mówię wam chłopcy — zwróciłem się do kolegów — jak wachmistrz rąbnął go szablą w ramię, to przeciął ramię, obojczyk, parę żeber aż szabla na mostku się wsparła.

— O, do diabła! Już jak ja byłbym bolszewikiem to bym wachmistrza z daleka omijał! — odrzekł żartem któryś z kolegów.

Dalszy ciąg jutro.

Czy jesteś członkiem
L. O. P. P.?

Kalendarz dnia

PIĄTEK

17

Wrzesień

Suche dni. Sygnał.
św. Franciszka
Słowiański: Dro-
gowska
Słowiański: 5.13.
zach. 17.48
Księżyc: wschód:
16.7, zach. 1.28.

HISTORIA PODAJE:

- 1374 Pakt w Koszycach przyznaje tron córkom Ludwika węgierskiego.
1402 Zwycięstwo Polaków pod Puckiem.
1660 Hetm. Potocki bije Moskale pod Cudnowem.
1863 Zmarł w Dreźnie Józef Korzeniowski.
1931 Delegat Polski przedstawia Li-dze Nar. memoriał w sprawie rozbrojenia moralnego.

PRZYSŁOWIA:

Kto pocznie bez układu,
Nie trafi do ładu.

HUMOR WIEKICH LUDZI:

Historyczny pokój. Słynny pisarz angielski Bernard Shaw zjechał pewnego razu do jakiegoś nędznego hoteliku w małym francuskim miasteczku. Nazajutrz rano przynosi mu do łóżka śniadanie sam gospodarz.
— To historyczny pokój — powiada do znakomitego gościa. — Spał w nim przez jedną noc sam Napoleon.
— Ja bym też tu nie mógł dłużej spać — zauważył stary kpiarz.

Tłumaczenie snów

P. Ala G. Zmieni Pani mieszkanie na lepsze w niedługim czasie. Będzie Pani w przyszłości zamożna. Ktoś Pania obmawia. Szczęśliwa cyfra: 9.

P. Tuzinka. Ślub. Pani z narzeczonym odbędzie się w niedalekiej przyszłości. Niepokój Pani jest bez podstaw. Jakiś inny mężczyzna będzie Panią w tym roku zapewniał o swej miłości. Ma Pani szanse wygranej, ale dopiero w roku przyszłym. Chętnie będę tłumaczył Pani sny.

P. Syrena. Podobna się Pani kuzynowi; odwiedzi Panią. Bliższy związek z nim nie byłby zbyt korzystny. Wielka radość czeka Panią. Ma Pani niezwykłą koleżankę.

P. Irka N. Przeprosi się Pani ze znajomym. Otrzyma Pani list, albo ujrzy Pani, swego adoratora ze statku. Będzie zmiana w rodzinie. Spełni się Pani marzenie.

P. Lena z Zabłowskiej. Będzie jeszcze Pani w tej miejscowości, o którą Pani pyta. Otrzyma Pani list lub wiadomość od znajomego. Myśli on często o Pani. W przyszłości zmieni Pani zupełnie tryb życia.

Pełna tabela loterii

7-my dzień ciagnienia 4-ej klasy 39-ej loterii

II ciagnienie

GŁÓWNE WYGRANE:

Stała dzienna wygrana 5.000 zł. na nr. — 106384.

30.000 zł. na nr. — 147 881.

10.000 zł. na nr. — 41 639 147 748

5.000 zł. na nr. — 68446 149121

163122.

2.000 zł. na nr. — 32441 47 665

49713 71752 74 179 75084 123520

125087 152723 160668

1.000 zł. na nr. — 1563 9535 11375

12998 16281 28899 32149 40868 47182

53 276 66 166 63249 68564 84014 85207

103755 108534 117978 120333 120561

129313 143991 144123 146714 149384

160843 163420 165075 171086 179543

182644 185559 190594 190926

Wygrane po 200 zł.

19 55 65 271 74 99 635 49 752 1038

29 595 660 728 953 2003 103 443 546

48 650 742 837 48 61 3034 155 476

325 82 703 849 4424 579 663 801 26

6 5223 474 532 36 911 6024 217 379

546 62 861 79 904 7072 311 53 76 95

738 48 53 871 84 8030 167 274 75 500

867 915 9087 185 210 18 35 43 354 805

43 927 64 70

10045 100 14 336 46 61 527 69 646

97 929 11052 303 76 418 24 513 77

293 12142 255 303 405 24 553 97 656

718 824 51 912 29 13055 215 78 446

565 738 79 828 929 14016 146 98 234

436 16 51 666 928 16014 44 120 61 291

402 59 78 517 16319 530 676 90 91 912

50 17209 20 733 44 425 556 72 609

25 47 829 8106 36 264 369 414 551 55

72 643 906 19024 146 922 57 693 823

37 38

20041 193 586 87 732 959 64 21185

330 484 521 37 765 99 840 910 15 52

22160 205 76 634 54 57 23050 133 40

260 62 436 590 674 898 24035 115 202

81 346 463 57 93 98 610 722 25097 196

299 314 25 68 424 616 716 19 86 910

50 26023 93 160 625 911 27092 201 38

308 74 477 96 580 94 770 947 28012

142 243 303 77 455 674 29110 22 565

626 733 89

30337 39 54 435 43 582 603 850 70

31178 202 317 88 403 533 780 834 59

61 32278 530 38 640 746 33181 242 559

622 33710 963 34080 118 227 80118 227

83 98 456 574 819 53 910 35005 361

624 745 847 48 913 36306 72 401 9 547

652 59 88 904 35 37110 14 39 203 36

348 574 651 767 88 854 69 76 921 94

38013 101 304 433 522 13 39 83 601

39003 167 308 71 81 416 81 952

40453 54 683 763 901 6 32 41371 476

771 806 83 42205 30 64 421 78 502 86

558 43012 14 145 287 391 696 739 910

47 44106 364 90 473 679 701 90 947

45165 265 347 640 878 46086 241 97

675 901 47197 260 316 438 62 515 78

620 43 710 833 54 48048 121 719 964

37 49131 32 221 361 87 425 543 963

50114 87 212 62 365 428 33 648 51031

76 407 705 818 964 52119 99 246 72

368 578 604 835 994 53036 291 447 538

53 692 860 953 54046 280 391 543 57

604 36 735 814 998 55037 69 73 96 278

35 534 752 804 5 954 59 96 56029 64

203 34 400 466 70 584 73 95 99 842

299 57060 113 37 65 267 358 406 18 513

763 843 58073 463 526 33 80 85 668

26 748 68 938 59271 373 592 239 77 84

746 98 816 25 64 74 926,

60028 50 114 293 820 39 61032 54

58 144 432 90 543 842 93 952 56

520247 359 93 408 47 691 757 828 916

63077 115 92 306 404 505 698 747

64277 78 565 87 778 859 966 65096

133 42 321 497 699 819 43 66072 547

716 67128 276 327 959 63 68258 601 88

735 88 69015 53 95 174 301 86 659 92

70034 267 91 339 57 428 512 57 844

50 976 71028 64 124 356 479 606 90

723 31 881 83 91 72191 264 487 633

727 800 42 923 73328 497 644 806 4

308 67 740090 87 95 102 68 585 620 79

70 75209 14 383 400 41 81 809 99 35

35 76081 88 235 485 58 771 820 91

77009 82 105 81 91 329 457 514 63 63

709 810 78001 137 228 310 675 746 809

91 79019 37 87 318 661 64 79 513 610

762 893

80049 195 303 31 780 809 970 81057

187 205 295 655 866 78 969 82626 840

926 83024 81 246 646 51 732 846 976

7404 148 23 179 323 432 519 663 881

974 85000 31 170 401 20 872 86054 136

700 888 87079 190 325 601 61 74 90

837 71 961 88136 275 336 85 445 58

974 6955 113 370 83 411 44 502 68 835

90171 79 301 14 737 21 57 91071

228 368 412 39 512 41 87 768 52000

22 132 347 57 429 908 93038 493 521

57 524 77 818 906 94196 386 499 524

59 605 87 777 820 95064 126 416 575

77 92 600 35 38 759 72 940 86 96062

199 487 535 616 775 96 976 97085 170

240 418 518 64 690 744 56 907 36

98048 156 271 73 448 68 507 614 67

732 903 60 99159 247 302 82 453 560

75 97 676 736 66

100162 477 546 678 747 861 902

101039 17 67 157 267 451 642 749 947

102199 345 480 92 849 81 913 18 67

103004 8 83 99 115 44 85 318 59 414

722 824 104110 48 246 470 504 749

856 944 76 105067 410 806 25 56 988

106055 61 82 90 106 47 208 407 623

39 711 950 107037 106 43 281 564 684

793 896 108036 65 76 182 260 98 321

409 503 8 92 619 737 826 93 900

109014 87 187 350 523 672 806

110177 253 76 361 43 453 92 523

611 63 827 39 45 74 915 64 111109

254 81 649 903 112069 138 322 444

503 20 70 685 89 803 74 113155 248

309 73 476 84 627 114484 613 700 53

907 65 115049 139 56 205 331 89 449

504 602 50 87 116015 97 131 410 36

72 669 80 747 939 117025 159 253 309

406 23 60 839 66 119126 407 71 770

81 88 908

120066 108 300 71 404 5 69 598 829

975 121246 338 56 432 27 43 92 510

771 83 122036 66 264 434 58 618 731

903 123210 27 337 124122 200 414 601

17 1 731 125023 198 533 716 126014

53 75 223 372 22 446 602 731 33 815

931 127043 54 258 343 89 561 66 702

128248 421 65 722 50 129060 384 551

636 762 955 63 99

130152 273 91 607 64 73 708 71 995

131130 46 346 672 702 78 891 132071

239 79 445 619 88 730 133003 12 22

38 115 404 5 658 67 750 818 134018

220 361 453 542 617 22 845 937

135183 277 475 551 66 933 136098

203 516 88 641 701 4 856 137076 244

53 611 806 914 73 138263 409 47 58

593 633 94 993 139128 38 338 793 922

140139 46 54 289 788 919 73 141230

331 474 511 730 80 935 142037 98 397

401 505 764 143221 70 320 501 32 901

144165 367 587 625 818 145017 153 73

366 892 975 146046 60 118 254 58 300

87 530 64 72 707 147116 298 403 501

627 805 19 148050 62 137 240 532 688

703 39 975 149170 330 68 440 563 635

150238 433 812 67 97 924 151172

250 427 662 891 92 911 95 152590 99

766 813 153042 88 133 64 202 97 367

414 529 602 32 751 47 57 78 924

154277 390 415 64 563 748 155200 85

400 40 67 90 779 840 931 54 80 156029

142 625 836 68 157187 338 67 404 58

651 84 830 970 84 87 158537 638 734

929 56 159029 272 445 64 641 843

160020 154 257 28 430 89 601 54 94

762 96 856 920 81 161095 463 511 89

654 748 816 88 983 162021 282 606

98 729 966 163178 212 36 304 34 14032

68 74 653 93 799 905 13 14 64 144032

383 453 513 892 94 948 165116 363

Nadzieja uratowania Lewoniewskiego

Opinia wybitnego badacza polarnego

MOSKWA. „Izwestia” zamieścił wywiad swego nowojorskiego korespondenta z dr. Steafansonem, przewodniczącym klubu amerykańskich badaczy okolic podbiegunowych w sprawie poszukiwania Lewoniewskiego.

Dr. Steafanson stwierdził, że poszukiwania utrudnione są przez gęste mgły, jakie panują w miejscu przypuszczalnego lądowania Lewoniewskiego. Pada tam deszcz i mokry śnieg, lecz wkrótce nastąpi ochłodzenie i mgła zniknie.

Dr. Steafanson jest przekonany, że Lewoniewski wraz z załogą wylądował szczęśliwie na lodzie i oczekuje pomocy. Środki żywności mu nie zabraknie, gdyż niezależnie od zabranych zapasów ma on możliwość upolowania białych niedźwiedzi.

Od końca listopada do końca kwietnia okolice, gdzie przypuszczalnie znajduje się Lewoniewski będą wolne od mgły.

Ławki dla Żydów w Berlinie

W szeregu dzielnic Berlina na placach publicznych i w parkach ustawiono ostatnio ławki, pomalowane na żółto i opatrzone napisem, iż służą one publiczności żydowskiej. Wczoraj ławki takie ukazały się w centrum Berlina na Kurfuerstendamm.

Chińczycy wzniecili wielki pożar aby łatwiej walczyć z Japończykami

SZANGHAJ. Wojska chińskie wzneciły wielki pożar obok stacji Tientungnan na pierwszym odcinku linii kolejowej Szanghaj — Wusung, tuż obok koszar japońskich i miejscach postoju japońskich sił morskich na północny zachód od Hong-Kongu.

Celem podpalenia ma być, jak sądzą, wytworzenie swobodnej przestrzeni by umożliwić rozpoczęcie ognia z nowych cofniętych pozycji.

Dzieci polskie pod przymusem są prowadzone do szkół niemieckich w Gdańsku

Na terenie W.M. Gdańska za szły znów dwa wypadki przymusowego doprowadzenia przez policję dzieci polskich do szkół niemieckiej.

Komisarz generalny R.P. Chodacki interweniował wczoraj ponownie w tej sprawie. Wiceprezydent senatu Hut, zastępujący prezydenta Greisera, o-

Polak zmyły z pokładu statku Był on kontrolerem nieinterwencyjnym

LONDYN. Urząd nieinterwencyjny w Londynie powiadomił ambasadę R. P. o tragicznym wypadku, jaki miał miejsce na statku niemieckim „Girgenti”.

W czasie burzy, jaka szalała na Atlantyku w ubiegłą sobotę po południu, obserwator kontroli nieinterwencyjnej Polak, Aleksander Lipiński, odbywający na tym statku podróż powrotną z Hiszpanii do portu kontroli nie-

Straszna śmierć dwóch robotników w zwałach rozgrzanego mialu węglowego

W fabryce „Solvay” w Borku Fałęckim pod Krakowem miał wczoraj po południu miejsce tragiczny wypadek, który pociągnął za sobą dwa życia ludzkie.

Podczas napełniania węglem wielkich pieców fabrycznych robotnicy Brożek i Gawor, pragnąc usunąć jakąś przeszkodę w tunelu, przez który wysypuje się węgiel na palenisko,

Zdaniem dr. Steafansona poszukiwania Lewoniewskiego i załogi winny być prowadzone przez całą zimę, gdyż w okresie tym w ciągu 10 do 12 dni w

miesiącu można dokonywać lotów nocnych.

Dr. Steafanson sądzi, że w ciągu najbliższych tygodni Lewoniewski będzie odnaleziony.

Nie myją się, bo to.. grzech śmiertelny!

Dziwne obyczaje tajemniczego szczepu na Sachalinie

W północnej części Sachalinu, gdzie mieści się japońska koncesja, mieszka szczep Giljaków, który jest najbardziej tajemniczym i najszczególniejszym ludem całego Dalekiego Wschodu.

Giljakowie żyją w drobnych osiedlach i pobierają się wyłącznie z sobą, tworząc coś w rodzaju jednej wielkiej rodziny. Ich religia jest prymitywną wiarą w duchy. Każde stworzenie, każdy przedmiot, każde zjawisko przyrody jest ich zdaniem zamieszkałe i opanowane przez jakieś bóstwo. Czczenie tych rozlicznych bóstw i duchów jest jedynym z głównych powodów, dla czego Giljakowie odrzucają współczesne dobrodziejstwa cywilizacji, uznając wprawdzie ich praktyczne wartości, uważają je jednak za twór szatana.

Giljakowie nie myją się, ponieważ uważają tę czynność za śmiertelny grzech. Mogliby tym obrazić boga wody i zaniepo-

koić go. Zastępują mycie się na cieraniem skóry tłuszczem morskim.

Każda z rodzin ma chatę letnią zbudowaną z drzewa i skór oraz zimową z torfu. W chatach tych nie ma okien, ponieważ wbudowanie ich obraziłoby boga światła. Dym wydostaje się przez mały otwór w dachu i prawie wszyscy Giljakowie mają chore oczy.

W każdej z chat płonie ogień, który nigdy nie powinien wygasnąć. W Sachalinie są wprawdzie zapalki, ale Giljakowie twierdzą, że Rosjanie i Japończycy produkują je przy pomocy diabła. Nie gaszą zaś ognia z tego względu, że tym za biliby ducha ognia.

Giljakowie nie używają współczesnej broni. Przekładają stare karabiny z kamiennym zamkiem, ponieważ duchy tych karabinów są starsze i bardziej doświadczone. Z tego względu karabiny te pewnie strzelają.

Giljakowie polują na dzikie zwierzęta, a skóry dzikich zwierząt wymieniają u kupców na cukier, herbatę, wódkę i tytoń. Ich głównymi środkami żywności są ryby, owoce, tłuszcz morski i niedźwiedzie mięso, z którego przyprawiają różnego rodzaju potrawy. Spożywanie tych potraw podlega również różnego rodzaju przepisom. Podczas gdy mężczyzna może

Epidemia paraliżu dziecięcego szerzy się w Stanach Zjednoczonych

NOWY JORK. — W Chicago, Detroit, Milwaukee, Cleveland i innych miastach t. zw. „centralnego zachodu” szerzy się epidemia paraliżu dziecięcego.

W Chicago zarząd miasta za-

każal z tego powodu wpuszczać dzieci na przedstawienia kinowe. W większości miast w tej części kraju otwarcie szkół odłożone zostało z powodu epidemii.

spożywać mięso niedźwiedzie dowolnej potrawie, kobieta po pełnia śmiertelny grzech, jedząc pieczone mięso.

Przywódcami osiedla są „ojcowie”, których jak „matek” jest około 30, ponieważ Giljakowie nie znają stopniowania rodzinnego i nie ma dla nich różnicy między ojcem, a jego bratem. Ojcowie wyznaczają imiona dzieci. Chłopców nadaje się imiona określające cnoty ludzkie, jak „męstwo”, „odwagę” i t. d.; dziewczętom zaś od wypadku, jaki wydarzył się w dniu ich przyjścia na świat. Są więc dziewczynki, które nazywają się „pożar”, „obfity połów” i t. d. Przy tym należy bacznie uważać na to, aby dwoje dzieci w tym samym osiedlu nie nosiło tych samych imion, bo młodzie umrze przed rokiem.

Imienia zmarłego nie wolno wymieniać aż do chwili, w której nie zostanie zabity pierwszy niedźwiedź po jego śmierci. W przeciwnym bowiem wypadku duch jego nie zazna spokoju. Również i imię niedźwiedzia nie powinno być wymieniane, ponieważ jest on najpotężniejszym zwierzęciem i posiada złe spojrzenie. Nazywa się go więc „mędrzec”, „pan ładu” lub „mały strzelec”. Myśliwy, który zabije go, musi przed tym odmówić zaklęcia, aby uniknąć jego zemsty.

Poza tym postrzelonemu zwierzęciu należy odciąć głowę i pazury i zakopać w miejscu, gdzie go zabito, ponieważ w przeciwnym wypadku myśliwy nigdy nie zabije innego zwierzęcia.

Giljakowie nie wolno pisać ani rysować, ponieważ jeśli będzie to robił, to jego towarzysze znajdujący się w lesie, zbłądzą i będą kraść wzdłuż tych zagmatwanych linii, jakie skreślił.

Pomimo tych wszystkich przesądów, Giljakowie są dobrodusznym i gościnnym ludem. Japończycy starają się wszelkimi siłami ucywilizować ich, ale oni obstają przy swoich wierzeniach, obawiając się, że gdy odstąpią od nich, to bogowie ich zniszczą.

Pożar pensjonatu

W Józefowie wybuchł nocy ubiegłej z nieustalonej na razie przyczyny pożar w willi Grynbęrgów (Leszno 108), gdzie mieszczą się 11-lokalowy pensjonat. Jeden z lokali zajmował Elias Winer z rodziną i on pierwszy zauważył ogień i zaalarmował sąsiadów.

Płomienie ogarnęły i strawiły doszczętnie cały dom. Winer z rodziną zdołał uciec, lecz całe jego mienie uległo spaleni. Straty wynoszą ponad 12 tysięcy złotych.

Policja prowadzi energiczne dochodzenie, celem ustalenia przyczyny pożaru.

Złodziejska wyprawa żwirników

Pod wsią Kamion, powiatu isochaczewskiego, dobywany jest z Bzury żwir. W dniu wczorajszym, podczas przerwy obiadowej czterestu żwirników płynęło łodziami pod osadę kolonist niejakiego Hermana Krygiera, udali się do sadu owocowego i zaczęli zrywać jabłka, układając je w kilku, przywiezionych na ten cel koszach. Krygier spostrzegłszy złodziei, wybiegł z synem swoim Julianem i wezwał żwirników do opuszczenia sadu i zwrotu zrabowanych owoców.

W odpowiedzi na to, żwirnicy rzucili się na Krygierów, po bili ich dotkliwie wioskami, zabrali kosze ze skradzionymi jabłkami i umknęli łodziami na drugą stronę rzeki.

Zawiadomiona policja zarządziła energiczny pościg i ujęła wszystkich rabusiów. Całą bandę, z inicjatorami i przywódcami w osobach braci Tomczaków, osadzono w areszcie.

POWSTANIE NACZELNA IZBA RZEMIEŚNICZA

Nowy projekt ustawy o samorządzie rzemieślniczym, który rozpatrywany ma być na nadchodzącej sesji jesiennej ciała ustawodawczego, przewiduje zmianę nazwy głównej reprezentacji rzemiosła. Związek Izby Rzemieślniczych ma być przekształcony w Naczelną Izbę Rzemieślniczą.

W skład tej instytucji poza przedstawicielami poszczególnych izb, weszłyby także 7 działaczy najbardziej zasłużonych dla rzemiosła, powołanych przez Ministra Przemysłu i Handlu.

Okropna śmierć dziecka

9-letni Stefan Brodzik (Mogielnica powiatu grójeckiego), wdrapał się na drzewo, aby zerwać kasztany. W pewnej chwili pod chłopcem złamała się gałąź i nieszczęśliwy malec runął na

leżącą pod drzewem stertę kamieni, doznając pęknięcia opony brzusznej.

Mimo zabiegów lekarza, dziecko zmarło w straszliwych męczarniach.

Strzelał na wiwat a ranił przechodnia

Mieszkaniec Izabelina, Aleksander Ruslecki, zameldował policji, że jakiś nieznany osobnik, przejeżdżający szosą gdańską, postrzelił jego 15-letnią córkę, Józefę, przechodzącą w pobliżu rzosy, a następnie porwał postrzeloną i powiózł ją w kierunku Warszawy.

Wszczęte natychmiast ener-

giczne dochodzenie ustaliło, że sprawcą postrzelenia jest Stanisław Trębicki (Wronia 15).

Strzelał on na wiwat z rewolweru, a postrzelony Ruslecki zawiózł ją, a nie porwał, do szpitala. Stan rannej nie budzi obaw. Niefortunny strzelec będzie pociągnięty do odpowiedzialności.

Duce uda się koleją do Berlina Program pobytu Mussoliniego w Niemczech

PARYŻ. Agencja Havasa donosi z Rzymu, że Mussolini uda się w dn. 25 b.m. koleją do Berlina.

26 września rano Mussolini przybędzie do Berchtesgaden do rezydencji Hitlera, po czym uda się do Monachium, a nastę-

pnie spędzi dwa dni w Berlinie.

W ostatnim dniu swego pobytu w Niemczech, Mussolini będzie obecny na wielkich manewrach armii niemieckiej, a przed odjazdem w drogę powrotną ponownie odwiedzi kancelarza w Berchtesgaden.

Zatrzymana łódź podwodna która storpedowała statek sowiecki

BIAŁOGRÓD. Według informacji, nadeszłych z Salonik do dziennika „Politica”, angielski okręt wojenny miał zatrzymać w pobliżu Volos łódź podwodną w chwili po storpedowaniu przez nią sowieckiego statku cysterny.

Zagrożona przez działa okrętu angielskiego łódź podwodna zatrzymała się i całą jej załogę wzięta została do niewoli.

Korespondent „Politica” nie podaje żadnych danych o pochodzeniu tej łodzi podwodnej.

TADEUSZ RYS

DZIEŃ ZAPŁATY

WSTRZĄSAJĄCA POWIEŚĆ O BOHATERSTWIE,
MIŁOŚCI I POŚWIĘCENIU

Jadzia zdołała uciec z dzieckiem. Obawiając się, że Sawicki przybędzie do mieszkania Podolskiej, udała się wprost na dworzec, dokąd Podolska miała przynieść jej rzeczy. Po powrocie do mieszkania na próżno dobijała się Siedlecka do drzwi. Wszczęła alarm, zebrał się sąsiedzi, przy czym jedna z sąsiadek poradziła jej, by zawiadomiła o wszystkim policję.

— Czy pani naprawdę nic nie podejrzewa?... — pytają się zaalarmowani sąsiedzi.

— Ależ skąd... kto by pomyślał, że coś takiego się stanie?! — woła Siedlecka zrozpaczona. Stoi teraz bezradna, z pobladłą ze strachu twarzą i szeroko rozwartymi oczyma.

— Niech pani prędko zawiadomi policję... Kto wie, czy to dziecko jeszcze żyje! — odzywa się starsza kobieta.

— Boże, mój Boże! — załamuje Siedlecka ręce. — Co ja teraz pocznę, biedna! Któż by pomyślał, że był to tylko podstęp!

Wybuch spazmatycznym płaczem.

W międzyczasie nadbiega jakaś kobieta w starszym wieku i zdyszany głosem wypytuje obecnych o przyczynę zbiegowiska.

Opowiadają jej, jak to Siedlecką podstępem wywabiono z domu i skradziono jej dziecko.

— A może zamordowali? — dodają inni.

— Skradziono!.. skradziono! — woła kobieta.

— A skąd pani wie, że skradziono? — pytają się ze wszystkich stron zdumieni sąsiedzi.

— Posłuchajcie — zaczyna swoje opowiadanie kobieta — wchodzę do sieni, jestem już na schodach, a tu nadchodzi kobieta w okularach i niesie małe dziecko na rękę.

— Jezus Maria! — woła Siedlecka przerażona.

— Zauważyłam, że kobieta w okularach jest czegoś bardzo zdenerwowana i od razu miarkuję, że coś się stało, że coś jest nie w porządku — opowiada dalej kobieta. — Pytam się jej: skąd pani niesie to dziecko? A ona na to: od Siedleckiej, do doktora z nim idę. W pierwszej chwili chciałam ją zatrzymać i zawołać stróża, ale później sobie myślę: gdyby skradła dziecko, to by na pewno nie powiedziała, że to jest dziecko od Siedleckiej... Właściwie to sama nie wiem, dlaczego tej kobiety nie zatrzymałam — mówi starsza pani, jakby tłumacząc się. — Bardzo żałuję, że tego nie zrobiłam... Teraz widzę, że naprawdę dziecko ukradła...

— A może schowała się tu gdzieś na podwórzu? Próbuje ktoś zgadywać.

— Na pewno już zdążyła gdzieś się ukryć i to nie w pobliżu — odzywają się wszyscy wokół.

— Ale drzwi trzeba jednak wyważyć, może skradła jeszcze inne rzeczy oprócz dziecka — spazmuje dalej Siedlecka.

Zawołano ślusarza, który otwiera drzwi. Siedlecka wraz z zebranymi na schodach ludźmi wchodzi do pokoju. Rozglądają się.

W pokoju oprócz dziecka i kołderki, w którą dziecko było zawinięte, nic więcej nie brakuje.

Sąsiedzi znowu wypytują Siedlecką, czy naprawdę niczego się nie domyśla? A może ma na kogoś podejrzenie? Kto mógł skraść dziecko?

— Nie, nie wiem, nie wiem... — odzywa się zapłakana Siedlecka. — Pewien pan dowierzył mi to dziecko na wychowanie.

— Przede wszystkim trzeba zawiadomić policję — wtrąca się stróż, który niedawno się zjawił.

— Panie Franciszku, może pan poleci do komisariatu, a ja pójdę do tego pana, który mi dał na wychowanie to dziecko i opowiem mu wszystko — proponuje stróżowi Siedlecka, ale wnet wybuch znowu płaczem — Boże, mój Boże! jakżeż mu opowiedzieć o tym, co się stało, kiedy ten człowiek kochał to dziecko do szaleństwa!... Nie przeżyje tego ciosu... Zwariuje... albo samobójstwo popełni... Co począć?... dokąd się udać?..

Sąsiedzi są bardzo zaciekawieni. Zasypują Siedlecką różnymi pytaniami: Kim jest ten pan, który jej oddał na wychowanie dziecko? Jak się nazywa? Czy jest ojcem dziecka? Czy żyje ze żoną?

Siedlecka opowiada, że pan ten nazywa się Sawicki, jest właścicielem fabryki a więcej o nim nie wie.

— A ja wam wytłumaczę, co to wszystko znaczy — odzywa się znowu kobieta, która spotkała Jadzię na schodach — Ta kobieta co zabrała stąd dziecko, jest jego matką...

— Matka?... Jak to może być?... — dziwią się wszyscy.

— A ja wam mówię, że jest — zapewnia wszystkich kobieta.

— Jakto? Niech nam pani powie!! — nalegają zaintrygowani sąsiedzi.

— To jest zupełnie jasne — objaśnia wszystkim kobieta. — Małżeństwo żyje w separacji. On oddaje

dziecko na wychowanie, bo chce mieć to dziecko dla siebie. Ona dowiaduje się tymczasem, gdzie się dziecko znajduje i wykrada je, albo też podsyła kogoś, by je wykradł...

— Tak, tak musiało być — zgadzają się wszyscy. Siedlecka nie może uspokoić się. Opowiada dalej o tym, że gdy Sawicki oddał jej dziecko na wychowanie, uprzedzał ją, że musi dziecka tak pilnować, jak oka w głowie. Teraz, jak się dowie, że dziecko skradziono, zabije ją ze wściekłości.

Siedlecka nie znała adresu Sawickiego, znała tylko jego numer telefonu. Postanowiła zadzwonić do niego i poprosić go, by przyjechał jak najprędzej. Nie powie mu ani słowa o tym, co się stało. Niech się na miejscu dowie o strasznym nieszczęściu.

Drżąc całą i chwając się na nogach zeszła Siedlecka do pobliskiego sklepu, by stamtąd zadzwonić do Sawickiego, do fabryki.

Drżącą ręką ujęła słuchawkę telefoniczną i podała telefonistce numer Sawickiego.

— Czy jest pan Sawicki? — zapytała ledwo dosłyszalnym głosem.

— Przy telefonie — odpowiedział Sawicki — Kto mówi?

— Pan mnie nie poznaje?

— Nie.

— Tu mówi Siedlecka.

— Ach, pani Siedlecka, nie poznałem pani. Pani ma tak zmieniony głos... Co się stało?

Siedlecka z trudem oddycha. Chce coś powiedzieć, nie może jednak słowa wydobyć.

— Dlaczego pani milczy? — pyta się Sawicki, nie podejrzewając niczego złego, Siedlecka bowiem nieraz dzwoniła do niego, do fabryki.

— Panie Sawicki...

— Słucham.

— Panie Sawicki...

— Słucham, słucham panią. Czego pani sobie życzy?

— Panie Sawicki, niech pan przyjedzie...

Sawicki zapytuje się już teraz głosem niespokojnym:

— Co się stało? Czy dziecko jest chore?

— Panie Sawicki... proszę... bardzo pana proszę... niech pan natychmiast przyjedzie — Siedlecka mówi mocno przytłumionym głosem.

— Na miłość Boską, niech mi pani powie, co się stało! Głos Sawickiego staje się coraz więcej niespokojny, drży.

— Przez telefon nie mogę panu powiedzieć...

— Ale co się stało? — nalega dalej Sawicki.

— Ja... ja...

— Co? Jakies nieszczęście się wydarzyło, wypadek z dzieckiem? — domaga się znowu Sawicki, już wyraźnie przerażony.

— Nie... nie mogę panu powiedzieć...

— Niech pani powie!! Czy pani słyszy? Niech pani powie, co się stało!...

— Niech pan przyjedzie.. Niech pan przyjedzie.. — Szepce już teraz Siedlecka.

— Dlaczego nie może mi pani tego powiedzieć przez telefon?!... Sawicki jest znecierpliwiony i zły.

— Z dzieckiem... z dzieckiem... wydarzyło się... — Głos Siedleckiej się znowu urywa.

— Co z dzieckiem... Co z dzieckiem?... — Krzyczy Sawicki przez telefon. — Niech mnie pani nie męczy, niech pani powie!

— Z dzieckiem wydarzyło się wielkie nieszczęście — wykrzyknęła Siedlecka jednym tchem i rozplakała się głośno przy telefonie.

— Czy żyje?... Głos Sawickiego jest pełen rozpaczy i bólu.

— Tak... ale niech pan już przyjedzie!...

— Już przyjeżdżam!

Siedlecka odkłada słuchawkę i nawpół przytomna kieruje się z powrotem do domu. Gdy przechodzi na górę, zastaje już stróża i policjanta.

Policjant rozpoczyna badanie. Wypytuje Siedlecką. Ta odpowiada to samo, co przed tym opowiadała sąsiadom. O niczym nie wie, niejaki pan Sawicki oddał jej na wychowanie dziecko. Dotąd je sama wychowywała, a nic poza tym nie wie.

— Gdzie mieszka ten pan Sawicki?

— Tego również nie wiem. Znam tylko numer telefonu tego pana. Teraz właśnie dzwoniłam do do niego. Niedługo będzie tu na miejscu.

— Czy zna pani tę kobietę, która skradła dziecko?

— Nie, nie znam jej. Zdaje się, że już ją raz gdzieś widziałam, nie mogę sobie jednak przypomnieć sobie, gdzie to było.

Policjant ma zamiar zadać następne pytanie, gdy się nagle otwierają drzwi z trzaskiem i do pokoju wpada pan Sawicki. Jest przerażony i jakby zdumiony. Na widok policjanta i stróża staje jak wryty. Błędym wzrokiem ogląda wszystkich zebranych. Trwa to wszystko bardzo krótko. Sawicki biegnie nagle do kołyski dziecka i nie zastając tam dziecka, zbliża się do Siedleckiej i szarpiąc ją, krzyczy:

— Gdzie jest dziecko?...

Dalszy ciąg jutro.

Czytanie Wesołe Wiadomości

Obława w 6 powiatach za bandytami sprawcami zabójstwa policjanta i krwawego napadu na chłopów

Przed trzema dniami we wsi Harta w powiecie brzozowskim dokonano bezcelnego napadu rabunkowego. Czterech zamaskowanych mężczyzn nocą dostało się podstępnie do chaty Antoniego Chrzana. Zapukali do okna i oświadczyli, że są policjantami, rozkazali otworzyć drzwi. Zaspany Chrzan usłyszawszy, że przybyli policjanci, nie pytał już o nic i drzwi otworzył.

W tej samej chwili napastnicy zadali mu kolbą rewolweru potężny cios w głowę i zawlekli do kuchni. Krzyki rannego wyrwały ze snu jego zamężną córkę, Marię Leśniak, która zerwała się z łóżka i pobiegła ojcowi na pomoc. Ale również i jej nie oszczędzili bandyci. Pobili ją do nieprzytomności i przystąpili do plądrowania mieszkania.

WIDLAMI NA BANDYTÓW

Krzyki bitej Marii Leśniak obudziły jej męża, śpiącego w sieni. Ujrawszy, że jacyś nieznajomi z latarkami w rękach plądrują mieszkanie, chwycił widły i rzucił się na nich. Jeden z bandytów strzelił do niego, raniąc go w lewy bok. Spłoszeni krzykiem napadnię

tych bandyci zbiegli zabierając niewielki łup.

Nazajutrz w lasach w okolicy Bachorza dwaj policjanci, starszy przodownik Kunik, komendant posterunku w Dynowie, i st. posterunkowy Michalik natknęli się na dwu nieznajomych mężczyzn i kazali im się wyłogiłymować. Nieznajomi zamiast dokumentów wyciągnęli rewolwery i obsypali funkcjonariuszy policyj strzałami.

Od strzałów tych zginął st. przod. Kunik, a st. post. Michalik został ciężko ranny. St. przod. Kunik osierocił żonę i troje nieletnich dzieci.

Na miejsce zbrodni przybył prokurator, sędzia śledczy oddziały policji z Rzeszowa oraz wywiadowcy z psem policyjnym. Stwierdzono, że zabójcy skradli swym ofiarom karabiny.

OBŁAWA W 6 POWIATACH

Z miejsca zarządzono przeprowadzenie wielkiej obławy w 6 powiatach a mianowicie: w brzozowskim, przemyskim, jarosławskim, przeworskim, łańcuckim i rzeszowskim. Wskutek zarządzonej obławy ujęto w pow. przeworskim dwóch znanych włamywaczy kaskarzy, przy których znaleziono rewolwery i narzędzia do rozpruwa

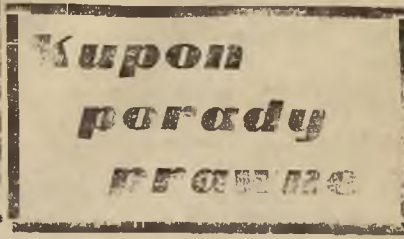
nia kas. Jest bardzo prawdopodobne, iż są to zabójcy obu policjantów, gdyż, jak stwierdzono, zabójcy pod osłoną nocy przedostali się na teren powiatu przeworskiego.

POSZUKIWANY MORDERCA

Jeden z ujętych przestępców podał, że nazywa się Henryk Gudek ze Szklar. Ustalono jednak, że podał fałszywe nazwisko. Nazywa się w rzeczywistości Wojciech Pienio z Kolbuszowej. Uciekł on z aresztu sądowego w Sokołowie, gdzie odsiadywał karę więzienia za morderstwo i był ścigany listami gończymi.

Nie jest wykluczone, że zabójstwa policjantów jak i napadu rabunkowego w Hartce dokonali trzej bandyci, którzy niedawno zbiegli z więzienia rzeszowskiego.

Kim byli zabójcy policjantów i kto napadł na chatę Chrzana w Hartce ustali dopiero prowadzone energiczne śledztwo.

TEATR IM. J. SŁOWACKIEGO

Piątek: „Koletta“.

REPERTUAR KIN:

ADRIA: „R. 107 wzywa pomocy“
i „Naręczona z przypadku“
APOLLO: „Kapitan Taylor“
ATLANTIC: „Sonata Księżycowa“
BAGATELA: operetka „Przygoda w Grand Hotelu“.
DOM ŻOŁNIERZA: „Pięć dziewczyn-
nek z Kanady“ i „W blasku słońca“.
PROMIEN: „Skowronek“
STELLA: „Będzie lepiej“
SZTUKA: „Północ woła“ i „Pod
tvoim urokiem“
SWIT: „Władca“
UCIECHA: „Znachor“
WANDA: „Bohaterowie morza“.

DZIŚ OTWARCIE CYRKU STA-
NIEWSKICH. Początek przedsta-
wienia o godzinie 8.30 wieczór.

Radio

PIĄTEK, 17 WRZEŚNIA

11'40 Arnold Földessy gra... (płyty).
12'15 Kilka informacji. 13'55 Muzy-
ka operowa (płyty). 15'05 Przewodnik
turystyczny. 15'10 Audycja dla dzieci.
a) Skrzynka w opr. Krystyny Krupiń-
skiej, b) „Jak dwa krasnoludki zbu-
dowały radiodobornik“. 15'30 Pieśni
białoruskie w wyk. Zabedy-Sumiec-
kiego (płyty). 15'40 Lokalne wiad. go-
spodarcze. 18 Skrzynka ogólna w opr.
Stan. Broniewskiego. 18'10 Program
na dzień następny. 18'15 Ignacy Pade-
rewski: Sonata skrzypcowa a-moll. w
wyk.: Judyty Nejman-Urbachowej
(skrz.), Aleks. Brachockiego (fort.).
18'45 Lokalne wiad. sportowe. 23 Mu-
zyka taneczna (płyty).

Bezpłatnych

porad buchalteryjnych
udziela BIURO
BUCHALTERYJNO - REWIZYJNE

I. GRÜNBAUM

Kraków, Floriańska 44, II. p. of.
m. 17a. — Tel. 181-69
Zakład księgi. — Sporządza bilanse,
rozliczenia, nadzór i t. d.

DZIŚ REWELACYJNA PREMIERA
I OTWARCIE CYRKU STANIEW-
SKICH W KRAKOWIE

Wczoraj w nocy przybył do Krako-
wa własnym pociągiem reprezenta-
cyjny Cyrk Staniewskich, który rozbił
namioty na trawniku przy Al. Kra-
sińskiego naprzeciw boiska Cracovii.
Obecny program cieszył się wszędzie
rekordowym powodzeniem, dzięki kil-
kunastu światowym atrakcjom dotąd
nie widzianym. Czołową atrakcją będą
występy zespołu oryginalnych Abis-
yńczyków oraz gwiazdy filmowej Luisi-
ty Leers w rewelacyjnych popisach
na trapezie pod kopułą cyrku. Ulu-
bieniec publiczności krakowskiej Bro-
nislav Bronowski król humorystów
polskich przygotował specjalny reper-
tuar dla Krakowa, oraz światowej sła-
wy iluzjonista - czarodziej Corodini
wzbudził swymi eksperymentami ogólny
podziw i zachwyt.

Podkreślić należy, że dyr. Cyрку
udało się pozyskać najlepszy na kon-
tynencie zespół kłownów muzycznych
Carlo Medini z cyrku Neapoli w Rzy-
mie i genialnego młodocianego żon-
glera Italo.

Ponadto świetna tresura arabskich
koní, tresura małp i szkockich pon-
ys i kilkanaście innych atrakcyj u-
zupełniać będzie doborowy jubileu-
szowy program. Zaznacza się, że dyr.
Cyrku obniżyła ceny miejsc o 50%,
aby wszystkim umożliwić zobaczenie
wspaniałego programu.

Spodziewać się należy, że dzisiejsza
obrzymia widownia wypełniona bę-
dzie po brzegi najwybredniejszą pu-
blicznością i zwolennikami sztuki cyr-
kowej.

KRONIKA KRAKOWA

Sensacyjny dramat w Krakowie

Sensacyjny dramat rozegrał
się onegdaj w Krakowie.

Oto 20-letnia Angielka panna
Bea Setham naręczona bogate-
go przemysłowca londyńskiego,
poznała w jednym z nocnych lo-
kali Londynu Murzyna, z Ame-
ryki, który występował w duecie
tanecznym.

Piękna panna Bea zakochała
się z miejsca w murzynie.

Gdy murzynowi skończył się
kontrakt panna Bea postanowiła
towarzyszyć mu w podróży do
Krakowa, gdzie zaangażowano
go na występy w znanej kawiarni
„Feniks“ przy ul. św. Jana.

Wyjazd panny Bea odbył się

w tajemnicy na dwa dni przed
ślubem z przemysłowcem.

Przemysłowiec dowiedziawszy
się, że naręczona jego wyje-
chała przybył samolotem do
Krakowa.

Wszelkie próby perswazji
speliły na niczym. A Angielka w
żaden sposób nie chciała się roz-
stać z murzynem.

Nie pomógł nawet błagalny
telegram rodziców. Biała-czarna
para zamieszkała razem w
Grand-Hotelu w Krakowie.

Naręczony panny Setham
codziennie bywał na dancingu
myśląc, że w ten sposób dojdzie
do porozumienia ze swą narze-
czoną. Jednak nie pomogło.

Zdenerwowany przemysłow-
iec przyszedł do pokoju swej
naręczony w Grand-Hotelu
chcąc ją nakłonić do powrotu
do Londynu.

Zamiast porozumienia doszło
do piekielnej awantury która
skończyła się tym, że panna Se-
tham wyjechała wraz ze swym
murzynem na występy do Gdyni
W ślad za nimi pojechał zako-
chany przemysłowiec.

Widząc bezowocność swych
wysiłków, przemysłowiec dał za
wygraną. Wobec tego wrócił do
Londynu.

TYLKO KRÓTKI CZAS!

TYLKO KRÓTKI CZAS!

NAJWIĘKSZA ATRAKCJA KRAKOWA!

Reprezentacyjny

Cyrk Staniewskich

Aleja Krasińskiego (naprzeciw boiska Cracovii)

OTWARCIE I PIERWSZE PRZEDSTAWIENIE

w piątek 17 września o godz. 8'30 wiecz. W sobo-
tę i niedzielę po 2 przedstawienia i godz. 4'30
pop. i 8'30 wiecz.

Nowy światowy program „20 atrakcyj“, który olśni wszystkich.
Na czele: Król humorystów polskich Bronislav Bronowski, ulu-
bieniec publiczności krakowskiej w nowym przebojowym re-
pertuarze. Oryginalny zespół 26 Abisynczyków po raz pierwszy
w Europie. Corodini, światowej sławy iluzjonista - czarodziej.
Gwiazda filmowa Luisita Leers, rewelacyjne popisy na trapezie
pod kopułą cyrku. 7 Carlo Medini, włoski zespół kłownów mu-
zykalnych. Konjoeta, tresura arabskich koní, małp i Ponys
szkockich. Rodzeństwo Riedner, brawurowe popisy ekwilibry-
styczne. Italo, genialny młodociany żongler, następca Rastelle-
go. Oraz kilkanaście innych atrakcyj.

CENY MIEJSC ZNIŻONE O 50%. Galeria 50 gr., 75 gr., miejsca
siedzące 1.09 zł. — Przy Cyrku zwierzyniec, wstęp 25 groszy.

Wielka obława w Krakowie

W czasie obławy przeprowa-
dzonej przez policję w Krako-
wie, zatrzymano Antoniego Gu-
zika lat 28 z Krakowa, bez zają-
cia i miejsca zamieszkania, kara-
nego szereg razy, Paprockiego A
dolf, lat 27 również z Krakowa
lat 27 bez miejsca zamieszkania
i zawodowego przestępcę. Wi-
kuszewskiego Alfreda, lat 27,
robotnika bez zającia i miejsca
zamieszkania, dalej Kucharskie-
go Tadeusza lat 22 robotnika
bez zającia, ostatnio zamieszka-

łego przy ul. Wita Stwosza i
Zygmunta Stasiaka lat 25, mu-
rarza z Częstochowy zamieszka-
łego tam przy ul. Stromej L. 7.
który jak stwierdzono przyje-
chał do Krakowa w celu urzą-
dzenia ważnej konferencji z tu-
tejszymi kasjarzami.

Ponadto organa policji aresz-
towały Targosza Józefa lat 28
robotnika zam. w Borku Pałec-
kim, pow. Kraków za współu-
dział w kradzieży bielizny ze

strychu Friedmana Jabuba i
Kliszowej Anieli zam. przy ul.
Tomasza L. 20, której to kradzie-
ży dokonano tego samego dnia
w godzinach rannych. Skradzio-
ną bieliznę wartości ok. 600 zł.
odebrano od Targosza w całości
i zwrócono poszkodowanym.

Również w ręce policji wpadła
Zakrzewska Anna lat 19 służąca
zam. przy ul. Słowackiego L. 60,
która ukradła swej chlebodaw-
czyni z torebki kwotę 60 zł.

Strajk okupacyjny w fabryce krakowskiej

Od czwartku dnia 9 bm., trwa
strajk okupacyjny robotników,
zatrudnionych w firmie M Jar-
ra i Ska — Fabryka wyrobów
metalowych w Krakowie, ul. Ber-
ka Joselewicza 21.

Robotnicy przystąpili do straj-
ku z powodu niskich płac. Nie-
ustępliwe stanowisko ze strony
właścicieli tej fabryki w oso-
bach pp. Stanisława Zięby i Ta-
deusza Muszyńskiego, rozbiło
rokowania w Inspektoracie Pra-
cy.

Robotnicy jednak po zdaniu

z bezwartościowej konferencji, postanowili strajkować aż do
przez delegatów sprawozdania zwycięstwa.

ZAWIADOMIENIE!

Niniejszym zawiadamiamy naszych P. T. Klientów, że
po gruntownym remoncie i pod nowym fachowym za-
rządem nastąpiło ponowne otwarcie

Restauracji - Baru

w Krakowie przy ul. Siennej 2.

DAWNIEJ „ROSE“

piwa wyłącznie OKOCIMSKIE.

O liczne odwiedziny uprasza

Ceny niskie.

ZARZĄD.

Targnął się na policjanta
na tandecie

Karany już 23-krotnie za róż-
ne przestępstwa, Leon Głowacki
dozorca realności, zasiadł wczoraj
na ławie oskarżonych w krak.
Sądzie Okręgowym.

Akt oskarżenia zarzuca Gło-
wackiemu, że dnia 13 lipca br.
usiłował dokonać kradzieży kie-
szonkowej na szkodę Józefa A-

nielskiego, któremu wyciągnął
z kieszeni kwotę 35 zł. Anielski
spozrzegł jednak złodzieja i
odebrał mu pieniądze, po czym
zawołał policjanta.

Głowacki rzucił się na poste-
runkowego, uderzył go dwukrot-
nie, a nawet skutą kajdankami
pchnął jeszcze policjanta dwu-

krotnie.

Po zeznaniach Anielskiego sąd
przystąpił do przesłuchania
świadków obrony.

Rozprawę prowadzi s. o. dr.
Kronenberg. Broni adv. dr. Mar-
kiewicz.

Rozprawa trwa.

„ŻELAZOPOL“

Kupno i sprzedaż używanych
maszyn, łomu żelaza i metalu

LUDWIK MISZCZYŃSKI

KRAKÓW-PODGÓRZE

Ul. Krakusa 32. Tel. 148-46.
(przy III-cim moście)

STRASZNA KATASTROFA
SAMOCHODOWA

Samochód spadł ze szkarpy

Policja wojewódzka w Krako-
wie została powiadomiona o
tragicznym epilogu katastrofy
samochodowej, jaka miała miej-
sce w Szczawnicy Wyżnej.

Samochód osobowy, prowa-
dzony przez Bolesława Rosego
wjechał na barierę mostu, któ-
rą złamał. Wóz stoczył się z
czterometrowej szkarpy i został
poważnie uszkodzony.

Spośród jadących samocho-
dem pasażerów zginął na miejs-
cu Stanisław Malinowski. Dalsi
dwaj pasażerowie Jan Martalski
lekarz weterynarii i Bolesław
Rose odnieśli obrażenia.

Katastrofa nastąpiła na skutek
uszkodzenia kierownicy wzgl.
hamulców.

TYLKO w jedynej pralni

„PERLA“

10 gr. Pranie kołnierzyka 10 gr

Czyszczenie ubrania

Zł. 3.50

Czyszczenie sukni

Zł. 2.—

Centrala: Kraków, Wolnica 8
Filia: Wrzesińska 1

UCZEŃ KRAKOWSKI UCIEKŁ
z DOMU

Przed kilku dniami wydalili się z do-
mu rodziców Helbin Aleksander lat
12 uczeń 6 kl. powszechnej syn Alek-
sandra i Janiny zam. przy ul. Lenar-
towicza L. 14.

Helwin dotychczas do domu nie pow-
rócił.

Podobno wybrał się w podróż na-
około świata.

PODERŻNĄŁ SOBIE GARDŁO

W Klukowej Hucie na Kaszu-
bach popełnił samobójstwo
przez poderżnięcie sobie gardła
brzytwą zamożny gospodarz ka-
szubski, Jan Zylka. Wieśniak z
powodu silnego rozstroju ner-
wowego nosił się z zamiarem
samobójczym od dłuższego cza-
su. W dniu krytycznym był na-
wet w doskonałym humorze,
śpiewał i pogwizdywał wesoło,
ale gdy domownicy wyszli na
chwilę z izby, po powrocie za-
stali już stygnące zwłoki samo-
bójcy.

POĆWIARTOWANE ZWŁOKI
KOBIECY NA TORZE ZLANYM
KRWIĄ

Na torze kolejowym między
dworcem głównym w Drohoby-
czu a stacją kolejową Droho-
bycz miasto, znaleziono zwłoki
nieznanej kobiety.

Po lewej stronie toru leżały
odcięte nogi, po prawej stronie
głowa, zaś o kilka kroków dalej
tułów kobiety. Tor zalany był
kwią.

Przy denatce nie znaleziono
żadnego dowodu osobistego, tru-
dno zatem ustalić jej tożsamość.
Zabita liczy około 25 lat. W u-
braniu znaleziono bilet kolejowy
z Borysławia do Drohobycza.
Denatka prawdopodobnie popeł-
niła samobójstwo.

REDAKCJA I ADMINISTRACJA: Kraków, ul. Na Gródku 2. — Telefon 173-01. Redaktor przyjmuje od godz. 16—12.

CENY OGŁOSZEŃ: 10 kraniec konkursowej 5 ulozna mm, 1 ul. Eals strona 1200 zł. — Drobnie 10 groszy za wyraz. — Poszukiwania pracy 5 groszy za wyraz.

Redaktor odpowiedzialny i wydawca: Alfred Kwiatkowski

Drukarnia „Monopol“ w Krakowie.